

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Numeri

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

צבא: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף לה ומאתים:

Benjamin = 35400

לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם 36 במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:

Dan, 62700

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר 38 שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות:

Asser, 41500

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא

צבא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות:

Naphthali = 53400

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם 42 במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:

פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות:

Summa omnium 60350

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: ויהי ומה

כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל הפקדים

שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: והלויים למטה אבתם לא התפקדו

Leuita ex-centi sacrif- que destinat

כתוכם: ודבר יהוה אל משה לאמר: אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשים לא תשא בתוך בני ישראל: ואתה

תפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל

החב ע 2 ועל

ועל כל אשר-לו חמה ישאו את-המשכן ואת כל
 5 1 כליו והם ישרתוהו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן
 יורידו אתו הלויים ובחגרת המשכן יקימו אתו הלויים
 5 2 והזר הקרב יומרת: וחנו בני ישראל איש על-מחנהו
 5 3 ואיש על-דגלו לצבאתם: והלויים יחנו סביב למשכן
 העדת ולא יהיה קצף על-עדת בני ישראל ושמו
 5 4 הלויים את-משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו: פ
 2. א. וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: איש על-
 דגלו באחת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב
 3 לאהל-מועד יחנו: והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
 יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-עמינדב:
 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות:
 ה והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
 6 בן-צוער: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף
 7 וארבע מאות: מטה זבולון ונשיא לבני זבולון
 8 אליאב בן-חלון: וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף
 9 וארבע מאות: כל-הפקדים למחנה יהודה מאת
 אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות
 י לצבאתם ראשונה יסעו: ס דגל מחנה
 ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן
 11 שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש
 12 מאות: והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון
 13 שלמיהל בן-צורישדי: וצבאו ופקדיהם תשעה
 14 וחמשים אלף ושלוש מאות: ומטה גד ונשיא לבני גד
 טו אליסף בן-דעואל: וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
 16 אלף ושש מאות וחמשים: כל-הפקדים למחנה
 ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות
 וחמשים

odo castro
 rum, r. ad
 orient. vexil-
 lum Iudz
 18400.
 visorum.

: ad merid.
 Ruben,
 1514500.

17 ונסעו **ס** וחמשים לצבאתם ושנים יסעו :
 אהל-מועד מחנה הלויס בתוך המחנת כאשר יהנו
 18 בן יסעו איש על ידו לדגליהם : **ס** דגל מחנה
 אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע
 19 בן עמיהוד : וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש
 מאות : ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
 20 בן פדהצור : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף
 ומאתים : ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אביהן בן
 21 גדעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
 22 מאות : כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף
 ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו :

Tabernaculum cum Levitis in medio.
 3. ad occident. Ephraim, 108100.

ס דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא כה
 לבני דן אחיעזר בן עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים
 26 ושלשים אלף ושבע מאות : והחגים עליו מטה אשר
 27 ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן : וצבאו ופקדיהם
 28 אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא
 29 לבני נפתלי אחירע בן עינן : וצבאו ופקדיהם שלשה
 30 וחמשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן
 31 מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושיש מאות לאהרנה
 יסעו לדגליהם :

4. ad aquilon Dan, 157600.

פ
 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי
 המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים
 33 וחמש מאות וחמשים : והלויס לא התפקדו בתוך בני
 34 ישראל כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את משה כדחננו לדגליהם
 וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו :

Summa 60355.

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה **CAP. 24**
Census

מחנה
 אפרים
 אהל
 מועד
 מחנה
 הלויס
 בתוך
 המחנת
 כאשר
 יהנו
 בן יסעו
 איש על
 ידו לדגליהם
 דגל מחנה
 אפרים
 לצבאתם
 ימה ונשיא
 לבני אפרים
 אלישמע
 בן עמיהוד
 וצבאו ופקדיהם
 ארבעים אלף
 וחמש מאות
 ועליו מטה
 מנשה ונשיא
 לבני מנשה
 גמליאל בן
 פדהצור וצבאו
 ופקדיהם שנים
 ושלשים אלף
 ומאתים ומטה
 בנימין ונשיא
 לבני בנימין
 אביהן בן גדעני
 וצבאו ופקדיהם
 חמשה ושלשים
 אלף וארבע מאות
 כל הפקדים
 למחנה אפרים
 מאת אלף ושמנת
 אלפים ומאה
 לצבאתם ושלשים
 יסעו
 דגל מחנה דן
 צפנה לצבאתם
 ונשיא לבני דן
 אחיעזר בן עמישדי
 וצבאו ופקדיהם
 שנים ושלשים
 אלף ושבע מאות
 והחגים עליו
 מטה אשר ונשיא
 לבני אשר פגעיאל
 בן עכרן וצבאו
 ופקדיהם אחד
 וארבעים אלף
 וחמש מאות ומטה
 נפתלי ונשיא לבני
 נפתלי אחירע
 בן עינן וצבאו
 ופקדיהם שלשה
 וחמשים אלף
 וארבע מאות
 כל הפקדים
 למחנה דן מאת
 אלף ושבעה
 וחמשים אלף
 ושיש מאות
 לאהרנה יסעו
 לדגליהם
 אלה פקודי בני
 ישראל לבית
 אבתם כל פקודי
 המחנת לצבאתם
 שש מאות אלף
 ושלשת אלפים
 וחמש מאות
 וחמשים והלויס
 לא התפקדו בתוך
 בני ישראל כאשר
 צוה יהוה את
 משה ויעשו בני
 ישראל ככל אשר
 צוה יהוה את
 משה כדחננו
 לדגליהם וכן
 נסעו איש למשפחתו
 על בית אבתיו

2 בָּהָר סִינִי וְאֵלֹהִים שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן נָדַב
 3 וְנָבִיִּהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר : אֵלֹהִים שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֹן
 4 הַכֹּהֲנִים הַמִּשְׁחִים אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם לַכֹּהֵן : וַיִּמַּת נָדַב
 וְנָבִיִּהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהִקְרַבְכֶם אִישׁ זֹהָ לִפְנֵי יְהוָה
 בְּמִדְבַר סִינִי וּבָנָיִם לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֹן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
 עַל־פְּנֵי אֶהְרֹן אֲבִיהֶם : פ
 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הִקְרַב אֶת־מִטֵּה לֹחַ
 6 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן וְשָׂרְתוֹ אֹתוֹ : וְשָׂמְרוּ
 אֶת־מִשְׁמֵרֹתָיו וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת כָּל־הַעֲדָה לִפְנֵי אֶהְרֹן
 7 מִזֶּדֶד לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְשָׂמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי
 8 אֶהְרֹן מִזֶּדֶד וְאֶת־מִשְׁמֵרֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶד אֶת־
 9 עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְנִתְּמָה אֶת־הַלְוִיִּם לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו
 10 נְתוּנִים־נְתוּנִים הַמִּה לֹּךְ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֶת־אֶהְרֹן
 11 וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקְדוּ וְשָׂמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם וְהוֹדוּ הִקְרַב
 12 שִׁמְתָּ זֶה וְאֵלֶּיךָ וְהִתְקַדְּשׁוּ אֵלֶיךָ פ
 13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאֵנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־
 14 הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֵחַם
 15 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם : כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם
 16 הַכְּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר
 17 בְּיִשְׂרָאֵל כַּאֲדָם עֹד־בְּחַמָּה לִי יְהִי אֲנִי יְהוָה : פ
 18 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינִי לֵאמֹר : פִּקֹּד אֶת־
 19 בְּנֵי לֹוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל־זָכָר מִבְּן־חָדָשׁ
 20 וְעַל־הַ תִּפְקְדֵם : וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 21 צִוָּה : וַיְהִי־אֵלֹהִים בְּנֵי־לֹוִי בְּשִׁמְתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת
 22 וּמְרָרִי : וְאֵלֹהִים שְׁמוֹת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָיו
 23 וְשִׁמְעִי : וּבְנֵי קַהַת לְמִשְׁפַּחְתָּם עֲמֹרָם וַיִּזְחֹר הַכֹּהֵן
 24 כִּי וַעֲזִיאֵל : וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מְחִלִּי וּמוּשִׁי אֵלֹהִים הֵם
 25 מִשְׁפַּחַת חֲלֹוִי לְבֵית אֲבֹתָם : לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִּי
 26 וּמִשְׁפַּחַת

Leuitarum.

conuque of. scium.

qui pro omni- bus primoge- nitis lfr. at- sumit.

Hebraic & sui- na in 3. clas- ses.

2 ומשפחת השמע' אלה הם משפחת הנדשני פקדוהם
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדוהם שבעת
 אלפים וחמש מאות : משפחת הנדשני אחרי
 המשכן יחנו יבדו : ונשיא בית אב לנדשני אליסף בן
 לאל : ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכנה
 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד : וקלעי התצנח
 ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריו לכל עבדתו : וקלחת
 משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
 החכרני ומשפחת העזואלי אלה הם משפחת הקהת :
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
 ושש מאות שמרי משמרת הקדש : משפחת בני
 קהת יחנו על ירך הפשפון תימנה : ונשיא בית אב ל
 למשפחת הקהתי אליצפן בן עזאל : ומשמרתם
 הארן והשלחן והמנרה והמזבחות וכלי הקדש אשר
 ישרתו בהם ותמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיאי הכהן
 אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש :
 למדרי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם
 משפחת מררי : ופקדוהם במספר כל זכר מבן חדש
 ומעלה ששת אלפים ומאתים : ונשיא בית אב לה
 למשפחת מררי צוריאל בן אביהל על ירך המשכן
 יחנו צפנה : ופקדת משמרת בני מררי קרשל המשכן
 ובריהיו ועמריו ואדניו וכל בליו וכל עבדתו : ועמריו
 החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם : והחנים
 לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
 ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני
 ישראל והזר הקרב יומת : כל פקודי הלויים אשר
 פקד משה ואהרן על בני יהוה למשפחתם כל זכר

1. Gerfontarum.

2. Kehatitarum.

3. Meratitarum.

Summa Levitarum.

מבן

נקוד על ואהרן v. 39.

מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף : ד

מ ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני ישראל מבן־חדש ומעלה וישא את מספר שמותם :

4 א ולקחת את־הלואים לי אני יהוה תחת כל־בכר בכני ישראל ואת בהמת הלואים תחת כל־בכור בבחמת

4 ב בני ישראל : ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את־

4 ג כל־בכור בכני ישראל : ויהי כל־בכור זכר במספר

שמות מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים

אלף שלישה ושבעים ומאתים : פ

4 ד וידבר יהוה אל־משה לאמר : קח את־הלואים תחת

4 ה כל־בכור בכני ישראל ואת־בהמת הלואים תחת

4 ו בהמתם והיו לי הלואים אני יהוה : ואת פדווי השלישה

והשבעים והמאתים הערפים על הלואים מבכור בני

4 ז ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת

4 ח בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה

4 ט הכסף לאהרן ולבניו פדווי הערפים בהם : ויקח משה

את כסף הפדוים מאת הערפים על פדווי הלואים :

ג מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה ושישים

5 א ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש : ויתן משה את־

כסף הפדוים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה

יהוה את־משה : פ

א ב וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר : נשא את־

ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית

3 אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה

4 כל־בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד : זאת

ה עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים : ובא

אהרן ובניו בנסע המחנה והולדו את פרכת הכסף

6 ובסורה את ארון העדת : ונתנו עליו כסוי עור תחש

ופרשו

הפדוים ק' 51 v. קמץ בזק 47 v.

Primogeni-
torum lfr.
1273.

residui 274.
fidos s. facer-
dotibus da-
bant.

redem-
tionis.

f operi-
mentuū.
v. 14.

CAP. 7. IV.
Leuit. anno-
rum 30. & su-
per ministe-
riis a dnbren-
di numerari.

Kehatitarum
manus.

וּפְרָשׁוּ בְּגַד כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בְדֵרֵי: וְעָלוּ 7
שִׁלְחוּ הַפָּנִים יַפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-

Ex. 21: 29.

הַקַּעֲרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַמְּנַקִּיֹת וְאֶת קִשׁוֹת הַנֶּסֶךְ 8
וְלָחֶם הַתַּמְּיֵד עָלָיו יִהְיֶה: וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְכָסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדֵרֵי:

וְלָקְחוּ 9 בְּגַד תְּכֵלֶת וְכָסּוּ אֶת מְנֵרֶת הַמַּאֹר וְאֶת-
גִּרְתֵּיהָ וְאֶת מִלְקָחֶיהָ וְאֶת מַחְתֵּיתֶיהָ וְאֶת כָּל-כְּלֵי
שִׁמְנֵה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ לָהּ בָּהֶם: וְנָתַנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל-

כְּלֵיהָ אֶל-מַכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עַל הַמּוֹט: וְעָלוּ 11
מִזִּבְחַ הַזֹּהֵב יַפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וְכָסּוּ אֹתוֹ בַּמַּכְסָּה עוֹר
תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדֵרֵי: וְלָקְחוּ אֶת כָּל-כְּלֵי הַשִּׁרְתֹּת 12

mini-
flerii,
2. Chr.
24: 14.

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּם בְּקֹדֶשׁ וְנָתַנוּ אֶל-בְּגַד תְּכֵלֶת וְכָסּוּ
אֹתָם בַּמַּכְסָּה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עַל הַמּוֹט: וְרָשְׁנוּ אֶת- 13
הַמּוֹזֵב וּפְרָשׁוּ עָלָיו בְּגַד אַרְגָּמָן: וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת כָּל- 14

כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת הַמַּחְתֵּית אֶת-
הַמּוֹלַגֵּת וְאֶת חִזְעֵיהֶם וְאֶת הַמּוֹרֶקֶת כֹּל כְּלֵי הַמּוֹזֵב
וּפְרָשׁוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְדֵרֵי: וְכִלְהָ אֶהְרֹן 15
וּבְנָיו לְכַסֹּת אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַ

v. 6.

הַמַּחֲנֶה וְאֶחָדֵיהֶם יָבֹאוּ בְּגִי קָהֶת לְשֵׂאת וּלְאֲדֹגְעוּ
אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמֵתוּ אֱלֹה מִשָּׂא בְּגִי קָהֶת בְּאֵהֶל מוֹעֵד:
& Elcafaris.

וּפְקַדְתָּ אֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן חֵלְהֵן שֵׁמֶן הַמַּאֹר וְקִטְרֹת 16
הַפְּטִיִּים וּמִנְחַת הַתַּמְּיֵד וְשֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקַדְתָּ כָּל-
הַמִּשְׁכָּן וְכֹל אֲשֶׁר-כֹּו בְּקֹדֶשׁ וּבְכִלָּיו: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר: אֶל-תִּכְלִיתוּ 22
אֶת-שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקְּהֹתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּים: וְזֹאת יַעֲשׂוּ 19
לָהֶם וְחֵיוּ וְלֹא יָמָתוּ בְּגִישְׁתֶּם אֶת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהְרֹן
וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל-עֲבֹדָתוֹ וְאֶל-

מִשָּׂא: וְלֹא יָבֹאוּ לְרֹאוֹת כְּבֹלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמֵתוּ: כ
וַיְדַבֵּר Ff 11

Handwritten text in the right margin, including some numbers and words, partially obscured by the binding.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני
 2 גרשון נמדהם לבית אבתם למשפחתם : מבן שלשים
 שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל-
 3 הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד : זאת
 4 כה עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא : ונשאו את-
 ידיעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש
 אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד :
 5 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר
 על המשכן ועל המזבח ככיב ואת מיתריהם
 ואת כל-כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה
 6 להם ועבדו : על פי אהרן ובניו תהיה כל-
 עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם
 7 ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם : זאת
 עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם
 8 ביד איתמר בן אהרן הכהן : ס בני מררי
 9 למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם : מבן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדו כל הבא
 10 לצבא לעבד את עבדת אהל מועד : וזאת משמרת
 משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן
 11 וכריחיו ועמודיו ואדניו ועמודי החצר סביב ואדנייהם
 ויתרתם ומיתריהם לכל בליהם ולכל עבדתם
 12 ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם : זאת עבדת
 משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד
 13 איתמר בן אהרן הכהן : ויפקד משה ואהרן ונשיאי
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם :
 לה מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל-
 הבא

Gerfonit-

Maritarum

Summa Ke-
lularum,
1779.

36 חבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
 37 למשפחתם אלפים שכע מאות וחמשים : אלה פקודי
 משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד
 38 משה ואהרן על פי יהוה ביד משה : ס ופקודי
 39 בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם : מבן שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל חבא לצבא
 לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם
 41 לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים : אלה
 פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד
 42 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה : ופקודי משפחת
 43 בני מררי למשפחתם לבית אבתם : מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל חבא לצבא לעבדה
 44 באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת
 אלפים ומאתים : אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
 45 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה : כל הפקודי
 46 אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים
 למשפחתם ולבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה
 47 ועד בן חמשים שנה כל חבא לעבד עבדת עבדה
 ועבדת משא באהל מועד : ויהיו פקדיהם שמונת
 48 אלפים וחמש מאות ושמנים : על פי יהוה פקד אותם
 49 ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקודי
 אשר צוה יהוה את משה : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל א
 וישלחו מן המחנה כל צחצח וכל זב וכל טמא
 3 לנפש : מזבד עד נקבה השלחו אל מחוץ למחנה
 תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן
 4 בתוכם : ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל
 מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו

Gerfonitarum, 2630.

Meraritarum, 3200.

Vniuersorum, 2500.

CAP. IV. Immundi castris eiciendi.

בני ישראל:

ב

Ad hoc referenda.

ה. וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ז איש או-אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל
 מעל ביהודה ואשמה הנפש ההוא: והתירו את
 חטאתם אשר עשו והשיב את-אשמו בראשו
 8 וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: ואם
 אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם חמושב
 ליהודה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו
 9 עליו: וכל-תרומה לכל-קדשי בני ישראל אשר-
 יקריבו לכהן לו יהיה: ואיש את-קדשיו לו יהיו איש
 אשר-יתן לכהן לו יהיה:

פ

Pro de adulterio suspecta probanda per aquas amariss.

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אליהם איש איש כי-תשמה אשתו ומעלה
 13 בו מעל: ושכב איש אתה שכבת-זרע ונעלם
 מעיני אשה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה
 14 והוא לא נתפשה: ועבר עליו רוח-קנאה וקנא
 את-אשתו והוא נטמאה או-עבר עליו רוח-קנאה
 טו וקנא את-אשתו והוא לא נטמאה: והביא האיש
 את-אשתו אל-הכהן והביא את-קרבנה עליה
 עשירת האפה קמח שעירים לא-יזק עליו שמן
 ולא-יתן עליו לבנה כי-מנתת קנאת הוא מנתת
 16 זכרון מזכרת עון: והקריב אתה הכהן והעמדה
 17 לפני יהוה: ולקח הכהן מים קדשים בכלי-חרש
 ומן העפר אשר יהיה בקרקע המישכן יקה הכהן ונתן
 18 אל-המים: והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה
 ופרע את-ראש האשה ונתן על-כפיה את מנתת
 הזכרון מנתת קנאת הוא ובגיד חכהו יהיו מי הכפרים
 19 המאדרים: והשביע אתה הכהן ואמר אל-האשה

אם

אס-לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
 תחת אישך הנקי ממי המאריים האלה:
 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש כד
 את-שכבתו מבלעדי אישך: והשביע הכהן את-
 האשה בשבעת האלה ואמר חכה לאשה יתן יהוה
 אותך לאלה ולשבעת בחוך עמך בתת יהוה את-
 ירכל נפלת ואת-בטנך צכה: ובאו המים המאריים
 האלה במעוך לצפות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה
 אמן אמן: וכתב את-האלות האלה חכה בספר
 ומחה אל-מי המרים: והשקה את-האשה את-מי
 המרים המאריים ובאו בה המים המאריים למרים:
 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את-
 המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: וקמץ
 הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה
 ואחר ישקה את-האשה את-המים: והשקה את-
 המים והיתרה אס-נטמאה ותמעל מעל באישה ובא
 בה המים המאריים למים וצבתה בטנה ונפלה
 ירכה והיתרה האשה לאלה בכרב עמה: ואס-לא
 נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונורעה זרע:
 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אישה תחת אישה
 ונטמאה: או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה
 וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה
 לה הכהן את-כל-התורה הזאת: ונקח האיש מעון
 והאשה החוא תשא את-עונה:
 וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אלהם איש או-אשה כי יפלא לנדר נדר גזיר
 להציר ליהוה: מין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא
 ישתה וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים
 ויבשים

† m. 22. 22.

† m. 22. 22.

† m. 22. 22.

quo signo ab-
soluatur vel
damnetur?

Nasiratus
votum &
ratio.

Ff 3 ווב

4 ויבשים לא יאכלו כל ימי נזרו מכל אשר יעשה כנפן
ה ה' ה'ין מחורצנים ועד לא יאכל כל ימי נזרו מער
לא יעבר על ראשו עד מלאות הימים אשר יזיר ליהוה
6 קדש יהוה נרל פריע שער ראשו כל ימי הזירו ליהוה
7 על נפיש מת לא יבא לאביו ולאפו ולאחיו ולאחותו
8 לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו כל
9 ימי נזרו קדש הוא ליהוה זכר ימות מת עליו בפתע
פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום
10 השביעי ונלחמו וביום השמיני יבא שתי תרים או שני
11 בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר הטמא
12 על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא והזיר ליהוה
את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים
13 הראשנים יפלו כי טמא נזרו וזאת תורת הנזיר ביום
מלאות ימי נזרו וביא אלו אל פתח אהל מועד
14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד
לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת
טו ואיל אחד תמים לשלמים ופל מצות סלת
חלת בלולת בשמן ורקקי מצות משחים בשמן
16 ומנחתם ונסביהם והקריב הכהן לפני יהוה
ועשה אתה אתו ואת עלתו ואת האיל יעשה
17 זבח שלמים ליהוה על כל המצות ועשה הכהן את
מנחתו ואת נסכו וגלח הנזיר פתח אהל מועד את
18 ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש
19 אשר תחת זבח השלמים ולקח הכהן את הרע
בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הפל ורקק מצה
אחד ונתן על כפי הנזיר אחד התגלחו את נזרו
כ והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא
לכהן

† ab aci-
nis.
† cutem
† co-
mam,
Ez. 44:
10.
† co-
stum,
Ex 12:
9.

לכהן על תזה התנופה ועל שוק התרוכה ואחר
לשתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר
ידר בן יעשה על תורת נזרו: פ

25. *alloquitur Moyses ad filios eius
dicens: Si hereticus filius Israel
dicens: 25.
26. benedictio libri domini. 26. benedictio
27. lucas special domini facit suas ad
28. benedictio sui
29. elius domini facit suas ad
30. ut ponat tibi per om.
31. h. ponit roman manum super fi-
lius israel, et ego benedixim ei.*

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אקור להם:

ס יהוה יברכה יהוה וישמרה: ס יאר כה
יהוה פניו אליה ויחנה: ס וישא יהוה
פניו אליה וישם לה שלום: ס ושמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם: ס ויהי

Benedictio
Sacerdotalis.

CAP. 7. VII.
Donaria Phy-
larcharum,
6. plaustra
& 12. boues,
ad deportan-
dum taberna-
culum.

ביום כלות משה לחקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כליו ואת המזבח ואת כל-
כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אתם הם נשיאי המשח הם העמדים על-
הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות
צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד
ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה
לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ה
ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה
את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: את
שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון
כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר
נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן: ולבני קהת לא נתן כד עבדת הקדש עליהם
כפתו יסאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני
המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא
אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח:

Eorum victi-
mae ordine
oblatae.

ויהי

7. die a prin-
cipe Iuda.

12 וְזֶה הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן
 13 בֶּן־עַמִּינָדָב לַמִּטָּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בִּישְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם׃ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 14 לַמִּנְחָה׃ כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת׃ פֶּר
 אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה׃
 15 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
 16 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 17 זֶה קָרְבָּן נְחֹשֶׁן בְּדַעַמִּינָדָב׃ פ

1. a Prin. Ista
khat.

18 בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקְּרִיב נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעֵר נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר׃
 19 הַקְּרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קִעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּישְׁקָל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם׃ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה׃
 20 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת׃ פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה׃
 21 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 22 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־
 23 שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעֵר׃ פ

1. a Prin. Sc-
hilon.

24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ קָרְבָּנוֹ
 קִעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
 25 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּישְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם׃ מְלֵאִים סֹלֶת
 26 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה׃ כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה
 27 קִטְרֶת׃ פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
 28 שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה׃ שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח
 29 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
 30 כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ פ

ביום

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור : ל
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה 2
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם 1
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה 2
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד 3
 כבש אחד בן שנתי לעלה : שעיר עזים אחד 4
 לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה לה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 אליצור בן שדיאור : פ

4. a Princ. Ruben.

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישי : 6
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה 7
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם 1
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה 8
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד 9
 כבש אחד בן שנתי לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : 10
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים : 11
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל
 בן צורישי : פ

5. a Princ. Simeon.

ביום השישי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל : קרבנו 12
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב 4
 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד 5
 בן שנתי לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח 6
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל : 7
 פ

6. a Princ. Gad.

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהודה : 8
 קרבנו Gg 11

7. a Princ. Ephraim.

49 קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלִישִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם |
 50 מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
 51 וְהִב מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ
 52 אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 53 וְלוֹבֶחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן אֱלֹהֵי־שִׁמְעוֹ בֶּן־
 עֲמִיהוּד :

Princ. Manasse.

54 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נִשְׂיָא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה נְמַלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר :
 נָה קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלִישִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים |
 56 סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה וְהִב
 57 מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
 58 בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וְלוֹבֶחַ
 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נְמַלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר :

Princ. Issachar.

59 בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נִשְׂיָא לְבָנֵי בְנִימֵן אֲבִידֹן בֶּן־גְּדֵעֲנִי :
 60 קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלִישִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם |
 62 מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
 63 וְהִב מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ
 64 אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
 65 וְלוֹבֶחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן אֲבִידֹן בֶּן־
 גְּדֵעֲנִי :

Princ. Dan.

66 בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נִשְׂיָא לְבָנֵי דָן אֲחִיעֹזֶר בֶּן־עַמִּישִׁדָּי :
 קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלִישִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק
 אֶחָד

אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהּ: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב 68
 מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֹּדֶבֶק אֵיל אֶחָד כִּבֵּשׂ אֶחָד 69
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלוֹבַח עֵיז
 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחִיעֶזֶר בֶּן־
 עַמִּישַׁדָּי: פ

11. a Princ. Afcher.

בְּיוֹם עֵשֶׂתִּי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֶׁר פָּגַעֲאֵל בֶּן־עֶכְרָן: 72
 קָרְבָּנוֹ קִעֲרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּחַ 73
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהּ: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה 74
 קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֹּדֶבֶק אֵיל אֶחָד כִּבֵּשׂ אֶחָד בֶּן־עֵה
 שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלוֹבַח 76
 הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פָּגַעֲאֵל בֶּן־עֶכְרָן: 77
 פ

12. a Princ. Naphtali.

בְּיוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי גַפְתָּלִי אַחִירֶע בֶּן־עֵינָן: 78
 קָרְבָּנוֹ קִעֲרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ 79
 מִזְבֵּחַ אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהּ: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה פ
 זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֹּדֶבֶק אֵיל אֶחָד 81
 כִּבֵּשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד 82
 לַחֲטָאת: וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה 83
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 אַחִירֶע בֶּן־עֵינָן: פ

Summa omnium oblat.

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי 84
 יִשְׂרָאֵל קִעֲרֶת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִזְבֵּחַ כֶּסֶף שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקִּעֲרָה פה
 האחת Gg 2 11

האחת כסף ושבעים המזקק האחד כל כסף הכלים
 86 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: כפות זהב
 שתיים עשרה מלאות קמרת עשרה עשרה חכה
 87 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: כל-
 הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר
 כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושערי עינים
 88 שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים
 וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני-
 שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו:
 89 ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-
 הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארן העדת
 מבין שני הכרבים וידבר אליו:

Deus Moisi
propitiatus
respondet.

פ פ פ לו 36

2. א וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן
 ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל-מול פני המנורה
 3 יאירו שכעת הנרות: ויעש בן אהרן אל-מול פני
 המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את-משה:
 4 והמעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד-פחה
 מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את-משה בן
 עשה את המנרה: פ

CAP. VII.
VIII.
Instructio
Aaronis de
accendendis
lucernis.

ה וידבר יהוה אל-משה לאמר: קח את הלויים מתוך בני
 7 ישראל ופחרת אתם: וכה-תעשה להם לטהרם הזה
 עליהם מי חטאת והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו
 8 בגדיהם והטירו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת
 9 בלולה בשמן ופר-שני בן בקר תקח לחטאת:
 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקחלת את
 כל-עדת בני ישראל: והקרבת את הלויים לפני יהוה

Consecratio
Leuitarum.

וסמכו

וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים : והניף אהרן
 את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו
 לעבד את עמדת יהוה : והלוים יסמכו את ידיהם על
 ראש הפרים ועשה את האחד הטאת ואת האחד
 עלה ליהוה לכפר על הלוים : והעמדת את הלוים
 לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה :
 והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים :
 ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד ושהרת
 אתם והנפת אתם תנופה : כי נתנים נתנים המה לי
 מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל
 מבני ישראל לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור בבני
 ישראל באדם ובבהמה ביום חכתי כל בכור בארץ
 מצרים הקדשתי אתם לי : ואקח את הלוים תחת
 כל בכור בבני ישראל : ואתנה את הלוים נתנים
 לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא
 יהיה בכני ישראל נגה בגשת בני ישראל אל הקדש :
 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים כ
 ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם
 בני ישראל : ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויגה
 אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן
 למחרת : ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם
 באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
 את משה על הלוים כן עשו להם :

† aper-
tura.

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת אשר ללוים
 מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
 בעבדת אהל מועד : ומבן חמשים שנה ישוב מצבא כח
 העבדה ולא יעבד עוד : ושלת את אחיו באהל מועד
 לשמר

an. xtat. 25.
admissi, & 50.
dimissi.

G 83 211

לשמור משמרת ועברה לא יעבד ככה תעשה ללוים
במשמרתם: פ

CAP. 9.
Tabernaculum
primum cele-
bratum men-
se primo.

א וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו
בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום
בחדש הזה בין הערפים תעשו אתו במערו בכל-
4 חקתיו וככל משפטו תעשו אתו: וידבר משה אל-
ה בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש בין הערפים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל:
והיו אנשים אשר היו טמאים לגפש אדם ולא יכלו
לעשות הפסח בימים ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
7 אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לגפש אדם לפיה נגדע לבלתי הקריב את-
8 קרבן יהוה במערו בתוך בני ישראל: ויאמר אלהים
משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: פ

& secundo
tabis qui cum
immundi
sunt.

9 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לגפש או בדרך
11 רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה עשר יום בין הערפים יעשו אתו על-
12 מצות ומררים ואכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר
ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו:
13 והאיש אשר הוא טהור וכדרך לא תהיה וחרל
לעשות הפסח ונברתה הנפש הוא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במערו חטאו ישא האיש ההוא:
14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו בן עשיה חקרו אחת יהיה לכם ולגר
טו ולאזרה הארץ: פ וביום הקים את
המשכן

נקוד על ה' 10. v. קמץ בטרחא 2. v.

Colum nubis
dux itineris.

הַמִּשְׁכָּן כַּסֵּה הָעֵנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת וּבָעֶרֶב
 16 יְהִיָּה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּרְאֵי־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר : בֵּן יְהוָּה
 17 תְּמִיד הָעֵנָן יִכַּסֶּנוּ וּמִרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה : וּלְפִי הָעֲלוֹת
 הָעֵנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם
 18 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שֵׁם הָעֵנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : עַל־פִּי
 יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר
 19 יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ : וּבְהֲאֲרִיךְ הָעֵנָן עַל־
 הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת
 יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ : וְיֵשׁ אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן יָמִים מְסֻפָּר עַל־
 הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ : וְיֵשׁ 11
 אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעֵנָן בַּבֹּקֶר
 וְנִסְעוּ אִו יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנִסְעוּ : אִו־יָמִים־אִו־ 22
 חֲדָשׁ אִו־יָמִים בְּהֲאֲרִיךְ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עֲלָיו
 יַחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבְהִעְלָתוֹ יִסְעוּ : עַל־פִּי 23
 יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שְׁמְרוּ
 עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוּצוֹת אֶ־
 כֶּסֶף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדוּת
 3 וְלְמַסַּע אֶת־הַמַּחֲנֹת : וְחִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְרוּ אֵלֶיךָ כָּל־
 4 הָעֵדוּה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאִם־בְּאַחֶת יִתְקַעוּ
 וְנוֹעְרוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רֵאשִׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : וְתִקְעֹתֶם ה
 6 תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיָּם קִדְמָה : וְתִקְעֹתֶם
 7 תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַחֲנִיָּם תִּמְנָה תְּרוּעָה
 יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם : וּבְחֻקְהֵיל אֶת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא 7
 תְּרִיעוּ : וּבְנֵי אַחֲרָן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ בַּחֲצוּצוֹת וְהָיוּ לָכֶם 8
 לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם : וּכִי־תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֲרֻצְכֶם 9
 עַל־הַצֹּר הַצֹּר הַצֹּר אֹתְכֶם וְהִרְעַתֶם בַּחֲצוּצוֹת וְנוֹכַחְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם : וּבְיוֹם 10
 שְׂמַחְתְּכֶם

CAP. 9. X.
Tubis 2. fi-
gnum dan-
dum conuet-
tus, itineris,
festorum &c.

צ' פתוחה 9.

שמחתכם וכמו עדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם :

פ

ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה
הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם
ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו
בראשנה עלפי יהוה בירמשה: ונסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן
עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן
צוער: ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון: והורד
המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן:
ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלעזר
בן שריאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמאל בן
צורי שדי: ועל צבא מטה בני גר אלספ בן דעואל:
ונסעו הקהתים נשאי המקדש ותקימו את המשכן
עד באם: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פרהצור: ועל צבא מטה בני בנימין
כה אכידן בן גרעוני: ונסע דגל מחנה בני דן מאספ לכל
המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי:
ועל צבא מטה בני אשר פנעאל בן עכרן: ועל צבא
מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני
ישראל לצבאתם ויסעו: ויאמר משה

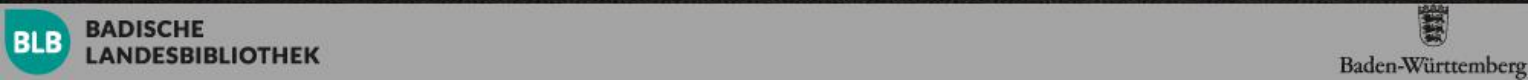
Profectio
Iudæi. e Sinai
in Paran.

Oratio Moysi
in itinere.

Incensum.

Spes Moysi
moeris fo-
mris esse vult.

לחבב בן דעואל המדיני חתן משה נסעים ואתנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
ל והטבנו לך כיהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר
אליו לא אלקי כי אסאל ארצי ואל מולדתי אלה:
ויאמר

1 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו
2 במדבר והיית לנו לעינים: והיה כיתלך עמנו והיה
3 הטוב החוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו
4 מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע
5 לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן

יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה לה
6 ויפצו איביהונו משנאיך מפניך: ובגהה יאמר שובה
7 יהוה רכבות אלפי ישראל: פ

8 ויהי העם כמתאזים רע באזני יהוה וישמע יהוה א
9 ויחר אפו ותבער בם אש יהוה והאכל בקצה
10 המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל

11 יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא
12 מבשרה כי בערה בם אש יהוה: והאספסוף אשר
13 בקרבו התאוו מאוה וישבו ויכפו גם בני ישראל
14 ויאמרו מי יאכלנו בשר: וזכרנו את הדרגה אשר נאכל

15 במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת
16 החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו
17 יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גר
18 הוא ועינו כעין הברדלח: שטף העם ולקטו וטחנו
19 ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות
20 והיה טעמו כטעם לשר השמן: וברדת הטל על

21 המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם
22 ככה למשפחתיו איש לפתה אהלו ויחר אף יהוה
23 מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה
24 הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את
25 משה כל העם היה עלי: האנכי הדיתי את כל העם
26 הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיך
27 כאשר

ג' הפוכה v. 1. יובנותו ק v. 36. ג' הפוכה v. 35.
חסר א' v. 11. יא נחה v. 4.

*35. et qual in proficiendo arcam
dicebat Moyses: Vniuersi
dispergantur inimici sui et faciant
suis habitibus et a facibus suis.
36. et in quietando eam dixit: Re-
uertat solum ad myriadas mil-
lium israel.*

*¶ queri-
bunt,
Thr. 3:
39.*

*† collu-
vics.*

*† incur-
bitarum,
† alia.*

*† Ex. 16:
31.
† Gen. 2:
12.*

*† succi,
Pl 32:
4.*

Oratio Moſis
in itinere.

CAP. II. XI.
Murmur po-
puli iteratum,
ex radio viz,
& manna,
quæ graphice
describitur.

† incendium.

† cucumerum.

† ceparum.

† semen.

† contude-
runt in mor-
tario.

Quo Deus
iratus & Mo-
ses dimissio-
nem muneri
petit,

כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאָמֶן אֶת־הַיִּזְק עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
13 לְאַבְרָהָם: מֵאִיִן לִי בֶשֶׂר לְתַת לְכָל־הָעַם הַזֶּה כִּי־יִבְכוּ
14 עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בֶשֶׂר וְנֹאכְלָה: לֹא־אוּכַל אֲנִכִי
טו לְבַדִּי לְשֵׂאת אֶת־כָּל־הָעַם הַזֶּה כִּי כְבֹד מִמֶּנִּי: וְאִם־
כֶּהָ אֶת־עֲשֵׂה לִי הֲרֹגִי נָא הָרֹג אִם־מִצְאֵתִי הֵן
כֶּעִינֶיךָ וְאֵל־אַרְאֶה בְרַעְתִּי: פ

& in fenio-
tes socios
obtinet.

16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִסְפֹּה־לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי־הֵם וְקִנְיֵי הָעָם וְשִׁטְרוֹי וְלִקְחֹת
17 אִתָּם אֶל־אַהֲל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ: וַיְבִרְתִּי
וּדְבַרְתִּי עִמָּךְ שֵׁם וְאַצְלֹתִי מִן־הַרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשָׂמְתִי
עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמִשְׁכַּח הָעָם וְלֹא־תִשָּׂא אִתְּךָ
18 לְבַדְּךָ: וְאֵל־הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחַר וְאֶכְלֹתֶם
בֶּשֶׂר כִּי בִכְיֹתֶם בְּאֹזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֹאכְלֵנוּ בֶּשֶׂר כִּי־

Caro ad nau-
sam populo
promittitur.

19 טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתֵּן יְהוָה לָכֶם בֶּשֶׂר וְאֶכְלֹתֶם: לֹא
יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
כ עֲשֶׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד חֲדָשׁ יָמִים עַד
אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לִזְכָּר יַעַן כִּי־מִאַסְתֶּם
אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּתְבַכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה
21 זֶה יֵצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁש־מָאוֹת אֵלֶיךָ
רַגְלֵי הָעָם אֲשֶׁר אֲנִכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בֶּשֶׂר אִתְּךָ
22 לָהֶם וְאֶכְלוּ חֲדָשׁ יָמִים: הֲצֹאן וּבִקֵּר יִשְׁחַט לָהֶם
וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֹאסֶף לָהֶם
וּמִצָּא לָהֶם: פ

+ facti-
dio.

23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיד יְהוָה תִּקְצֹר עִתָּה תִּרְאֶה
הִיקָרְךָ דְּבַרִי אִם־לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה גִּדְבָר אֶל־הָעָם אֶת
דְּבַרִי יְהוָה וַיֹּאסֶף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
כַּח סְבִיבֹת הָאֹהֶל: וַיִּרַד יְהוָה בְּעֶנְן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר
מִן־הַרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
כְנוֹחַ

23 Et dixit Dominus ad Moysen: Nunc manus Domini abbreviabitur tibi.
24 Nunc videbis an eveniat tibi verbum meum, an non.

יחיר א' v. 25. באלה v. 20.

פָּנֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֹפּוּ: וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי־
 אַנְשִׁים | בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד | אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד
 וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וְהִמִּיחַ בְּבָהֳבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֵהָלָה
 וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה: וַיִּרְץ הַנָּעַר וַיִּגֵּד לְמִיֶּשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד
 וּמִידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון מַעֲדַת
 מֹשֶׁה מִבְּחֵרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאִים: וַיֹּאמֶר לוֹ
 מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֶתְּהָ לִּי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יִהְיֶה נְבִיאִים כִּי־
 חָזַן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה לֵּאמֹר
 הוּא זֶקֶן יִשְׂרָאֵל: וְרוּחַ נִסְעוּ מֵאֵת יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוֹחִים
 מִן־הָעָם וַיִּשְׁשׂ עַל־הַמַּחֲנֶה כַּדָּרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרֶךְ יוֹם כֹּה
 סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמַּתִּים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיִּקַּם הָעָם
 כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וּכְל־הַלַּיְלָה וְכָל־יְמֵי הַמַּחֲנֶה וַיֹּאסֶפּוּ
 אֶת־הַשִּׁלּוֹ הַפִּמְעִישׁ אֶסֶף עֲשֵׂרָה חֲמֵרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם
 שִׁטּוֹחַ סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה: הַבֶּשֶׂר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם
 יָבֵרַת וְאִף יְהוָה חָרָה בְּעַם וַיִּךְ יְהוָה בְּעַם מִכָּה רַבָּה
 מְאֹד: וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאֵוָה
 כִּי־שָׁם מָכְרוּ אֶת־הָעַם הַמִּתְאֵוִים: מִקְבֻרוֹת הַתְּאֵוָה לֵה
 נָסְעוּ הָעָם חֲצֹרוֹת וַיְהִיו בְּחֲצֹרוֹת:
 וַתִּדְבֹר מֵרִים וְאֶהְרֹן בְּמִשְׁהָ עַל־אֲזוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית־א
 אִשֶּׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֶף־
 בְּמִשְׁהָ דָבָר יְהוָה הֲלֹא נִס־בָּנּוּ דְבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה:
 וְהָאִישׁ מִשְׁהָ עֲנֵנוּ מְאֹד מִכָּל הָאֲדָמָה אִשֶּׁר עַל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאֵם אֶל־
 מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־מֵרִים צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל־אֵהָל
 מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם: וַיִּרַד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד ה'
 פֶּתַח הָאֵהָל וַיִּקְרָא אֶהְרֹן וּמֵרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר
 שְׁמַעֲנוּנָא דְכַרִּי אִם־יְהִיחַ נְבִיאֵכֶם יְהוָה בְּמִרְאָה אֵלָיו
 אֶתְרוּעַ בְּחִלּוֹם אֲדַבְּרֶנּוּ: לֹא־יִכֶן עֲבָדֵי מִשְׁהָ בְּכָל־
 חֲח ב Hh 2 ביתי

29. al deus ei Moshe. ⁷ à fu-
 zelans tu mihi: ² venture
 det emnem populum ² morini pro-
 phetas: quod dicit domingus peritile
 Tuum super eos.

& decur.

qua vix degu-
 stata multo
 pereunt.

CAP. II.
 XII.
 Frater & fo-
 ror contra
 Mosén infur-
 gentes casti-
 gantur.

ענין ק. 3. v. השליון פ. 32. v.

8 ביתי נאמן הוא: פה אל־פה אִדְבַרְבוּ וּמֵרָאָה וְלֹא
 בְּחֵידָת וּתְמַנְנַת יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא יִרְאֶתֶם לְדַבֵּר
 9 בְּעַבְדֵי מֹשֶׁה: וַיַּחַד אֶף יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ: וְהֵעֵז סֵר
 מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מֵרִים מִצְרַעַת כְּשִׁלְג וַיִּפֹּן אֶהְרֹן אֶל־
 10 מֵרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת: וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי
 אֶל־נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חִטָּאנוּ:
 11 אֶל־נָא תְהִי כַפַּת אֲשֶׁר בְּצִאתוֹ מִרְחֹם אִמּוֹ וַיֹּאכַל הָעִי
 12 בְּשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא נָא
 לָהּ:

Miriam lepra
 panitur,
 Aaron facti
 veniam petit.

13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַבְיָה יֶלֶק יֶרֶק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא
 תְּכַלֵּם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֵּר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 14 וְאַחַר תֵּאֱסֹף: וְהִסְגַּר מֵרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים
 15 וְהָעָם לֹא נִמְעַ עַד־הָאֶסֶף מֵרִים: וְאַחַר נִסְעוּ הָעָם
 מִחֻצְרוֹת וַיָּחֲנוּ בְּמִדְבַר פָּאֲרָן:

4 foxpui-
 set,
 Deut.
 25:9.

פ פ פ לז 37

א: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח־לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד
 אִישׁ אֶחָד לַמַּטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כֹל נְשִׂיא כְּהֹם:
 3 וַיִּשְׁלַח אַתֶּם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאֲרָן עַל־פִּי יְהוָה כָּל־ם
 4 אַנְשִׁים רֵאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם
 הַלַּמַּטֵּה רְאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן־זְכוּר: לַמַּטֵּה שִׁמְעוֹן שִׁפְט
 6 בֶּן־חֹרִי: לַמַּטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה:
 8 יִשָּׁשׁוּר יֶגְאֵל בֶּן־יוֹסֵף: לַמַּטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֶׁעַ בֶּן־נוּן:
 9 לַמַּטֵּה בְנִימֵן פִּלְטִי בֶן־רְפוּא: לַמַּטֵּה זְבוּלֹן גְּדִיאֵל
 10 בֶּן־סוּדִי: לַמַּטֵּה יוֹסֵף לַמַּטֵּה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֶן־סוּסִי:
 11 לַמַּטֵּה דָן עֲמִיאל בֶּן־גַּמְלִי: לַמַּטֵּה אֲשֶׁר סְתוּר בֶּן־
 14 מִיכָאֵל: לַמַּטֵּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן־וּפְסִי: לַמַּטֵּה גַד
 גֵּאוּאֵל

CAP. 13.
 XIII.
 Exploratores
 11. in Canaan
 missi.

קמץ בטרחא v. 8. אחר עס v. 14.

6 גאואל בן־מקי: אלה שמות האנשים אשר שלח
 משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן־נון
 7 יהושע: וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען
 8 ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר: וראיתם
 את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא
 9 הרפה המעט הוא אס־רב: ומה הארץ אשר הוא
 יושב בה הטובה הוא אס־רעה ומה הערים אשר הוא
 יושב בהן הבהנים אס־במבצרים: ומה הארץ כ
 השמנה הוא אס־רזה הישבה עין אס־אין ורתחוקתם
 1 ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו
 ויתרו את הארץ מנדבר־צן עד־רחב לבא חמת:
 2 ויעלו בנגב ויבא עד־חברון ושם אחימן ששי ותלמי
 ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען
 3 מצרים: ויבאו עד־נחל אשכול ויכרתו משם זמורה
 ואשכול ענבים אחד וישאחו במוט בשנים ומן הרמנים
 4 ומן התאנים: למקום שהוא קרא נחל אשכול על אדות
 האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: וישבו כתור כה
 5 הארץ מקץ ארבעים יום: ויבאו אל־משה ואל־
 אהרן ואל־כל־עדת בני ישראל אל־מדבר פארן
 6 קדשה וישבו אתם דבר ואת־כל־העדה ויראו את־
 7 פרי הארץ: ויספרו־לו ויאמרו באנו אל־הארץ אשר
 8 שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוה וזה־פריה: אפס כי־
 עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם־
 9 ילדי הענק ראינו שם: עמלק יושב בארץ הנגב ויחתי
 והיבסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על־הים ועל
 10 יד הירדן: והם כלב את־העם אל־משה ויאמר עלה ל
 11 נעלה וירשנו אתה כי־יכול נוכל לה: והאנשים אשר־
 12 עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל־העם כי־חזק הוא

f maci-
lenta,
Ez. 34:
20.

caque perlu-
firata, reuerfi.

populo ter-
rorem incuti-
unt, vt cam,

Calebo, licet
contradicen-
te,

idre recuset

3 2 ממנו : ויצאו דפת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר דאינו 3 3 בתוכה אנשי מדות : ושם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונתי בעינינו כחגבים וכן היינו א בעיניהם : ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו 2 העם כליל ההוא : וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו : ולמה יהוה מכיא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלוא טוב לנו שוב מצרים : ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה : ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל : והושע בך נון וכלב בן יפנה מן המתים את הארץ מרעו בנדיהם : ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד 8 אס חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש : אף ביהוה אל תמרו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם : ויאמרו כל העדה לדגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל :

CAP. 13. XIV. xiv. xiv. xiv. in Agyptum medietur :

Mosen & Aarone de- fidentes re- fideret, ac Iosua & Ca- lebum lapi- dare molire- nt.

Hinc Deus ei- cidium mi- nitur :

1 1 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לאימינו כי בכל האהות אשר עשיתי בקרבן אבנו בדבר וארשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום 1 2 ממנו : ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בלחך את העם הזה מקרבן : ויאמרו אל יושב הארץ

הארץ

הארץ הזאת שמעו פיראתה יהוה בקרב העם הזה
 אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננה עמד
 עליהם ובעמוד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד
 אש לילה : וחמתה את העם הזה פאיש אחר ואמרו טו
 הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר : מבלתי יכלת 16
 יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
 להם וישחטם במדבר : ועתה הגדלנו כח ארני 17
 כאשר דברת לאמר : יהוה ארך אפים ורחיחסר 18
 נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים
 על שלשים ועל דבעים : סלחנא לעון העם הזה 19
 כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד
 הנה : ויאמר יהוה סלחתי כדברך : ואולם חי אני 20
 וימלא כבוד יהוה את כל הארץ : כי כל האנשים 21
 הראים את כבודי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים
 ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי :
 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל 23
 מנאצי לא יראוה : ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת 24
 עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה
 וירעו יורשנה : והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו כה
 וסעו לכם המדבר דרך ים סוף : פ
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : עד מתי 26
 לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות
 בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי : אומר 28
 אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
 באוני כן אעשה לכם : במדבר הזה יפלו פגריכם 29
 וכל פקדיכם לכל מספרכם מפן עשרים שנה ומעלה
 אשר הלינתם עלי : אם אתם תבאו אל הארץ אשר ל
 נשאתי את ידי לשבן אתכם בה כי אם כלב כן יפנה
 ויהושע

Mose vero intercedente scribitur:

Iurat tamen neminem inobedientium terram sanctam ingressurum.

propter impotentiam,

Deut. 9: 17
 17. Et tunc magnificata
 obsecro sollicitudo Domini
 quoniam modum locutus est, dicebat
 18. Domini longanimitas et multae
 misericordiae, super iniquitatem
 et praevocationem: Sed tunc
 laudo non mundavit, visitans
 iniquitatem patrum super filios
 super tertios et super quatuor.

21. Et post factum vivens ego et im-
 pleribus gloriae Domini omni
 terra.

י' רבתי 17. v.

31 ויהושע בן־נון : וטַפְּלֵיכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבִן־יְהוָה

וְהִבִּיאֲתִי אִתְּם וידעו את־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאֲסַתֶּם בָּהּ :

32 וּפְגַרְיֵכֶם אַתֶּם יִפְּלוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה : וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רַעִים

בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וּנְשָׂאוֹ אֶת־זְנוּתֵיכֶם עִדְתֶּם

34 פְּגַרְיֵכֶם בַּמִּדְבָּר : בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּרְתֹּם אֶת־

הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִשָּׂאוּ אֶת־

לֵה עֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וידעתם את־הַנּוֹאֲתִי : אֲנִי

יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא וְזֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל־הָעֵדָה חֲרֵעָה

הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְמוּ וְשִׁם יִקְרָא :

36 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מִשֶּׁרֶה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ

וַיִּלְלוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל־הָאָרֶץ :

37 וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת־הָאָרֶץ רָעָה בַּפִּגְמָה לִפְנֵי

38 יְהוָה : וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְכָל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חָיוּ מִן־הָאֲנָשִׁים

39 הָהֵם הַהֹלְכִים לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם

מִמָּוֶד : וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ־הַהָר לְאֹמֶר

הֲנִנוּ וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי חֲטָאנוּ :

41 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָנָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי יְהוָה וְהוּא

42 לֹא תַצְלַח : אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא

43 תִּנְגַּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם : כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שֵׁם לִפְנֵיכֶם

וְנִפְלֹתֶם בְּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְלֹא־

44 יְהִי־יְהוָה עִמָּכֶם : וַיַּעֲפְלוּ לְעֹלוֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר

וְאַרְוֹן בְּרִירַת־יְהוָה וּמִשֶּׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְּרֹב הַפְּחָנָה :

מֵה וַיִּרַד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי חִישָׁב בְּהָר הַהוּא וַיָּכּוּם וַיִּפְתּוּם

עַד־הַחֲרָמָה :

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר

3 אֲנִי־נָתַן לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לְהוֹחַ עֲלֶיהָ אוֹזֶבֶת

לְפֶלֶא

וַיִּלְלוּ ק' 36.

f abri-
ptio-
nem
mcl,
Job. 32:
10.

exploratores
10. subito ex-
tracti.

Populus lu-
gens & perti-
nax retram
insadere co-
natur, disitua-
gentre Mofe,

sed gravi cla-
de afficitur.

CAP. טו
XV.
Leges de fa-
ctis, repe-
tuntur

† crexe-
runt se,
Hab. 2:
4.

לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניהח
 ליהוה מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו 4
 ליהוה מנחה סלת עשורן כלול ברבעית ההין שמן:
 ויין לנסך רביעית ההין תעשה עלהעלה או לזבח ה
 לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני 6
 עשורים כלולה בשמן שלשית ההין: ויין לנסך 7
 שלשית ההין מקריב ריח ניהח ליהוה: וכי תעשה 8
 בזבך עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה:
 והקריב על-בן הבקר מנחה סלת שלשה עשורים 9
 כלול בשמן חצי ההין: ויין מקריב לנסך חצי ההין 7
 אשה ריח ניהח ליהוה: ככה יעשה לשור האחד או 11
 לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר 12
 אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: כל- 13
 האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח
 ניהח ליהוה: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם 14
 לדרתיכם ועשה אשה ריח ניהח ליהוה כאשר תעשו
 בן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת 15
 עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: תורה אחת 16
 ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל 17
 ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מקיא
 אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו 19
 תרומה ליהוה: ראשית ערסתכם חלה תרימו כ
 תרומה בתרומת גרן בן תרימו אתה: כראשית 21
 ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: ס
 וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה 22
 אשר דבר יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה 23
 אליכם ביר משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה
 לדרתיכם

quibus peregrini quoque tenebantur.

De primitiis frugum.

De expiatione coctus.

טט li

ב' טעמים v. 21.

24 לדרתיכם : והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לרים ניהח
ליהודה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
כה לחטת : וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח
להם כי שגגה הוא והם הביאו את קד בנם אשה ליהודה
26 וחטאתם לפני יהוה על שגגתם : ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולגר ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה : ס

de privati ho-
minis.

27 ואם נפש אחת החטא בשגגה והקריבה עז בת-
28 שנתה לחמארת : וכפר הכהן על הנפש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו :
29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה : והנפש אשר תעשה ביד רמה מן
האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדה ונכרתה הנפש
31 ההוא מקרב עמה : כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר
הקרת : הכרת הנפש ההוא עונה כה : פ

Violator Sab-
bati lapida-
tus.

32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים
33 ביום השבת : ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
34 אל משה ואל אהרן ואל כל העדה : וניהו אתו
לה במשמר כי לא פרו מהיעשה לו : ס ויאמר
יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים
36 כל העדה מחוץ למחנה : ויצאו אתו פל העדה אל
מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה
יהוה את משה : פ

Fimbriz ve-
fiam in
commoni-
onem Le-
gis ordinat.

37 ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם
39 לדרתם ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלת : והיה
לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם

פתח באתנח v. 31. חסר א v. 24.

עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לִמְעַן תִּזְכְּרוּם
וְעֵשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם 41
לְהָיִיתׁ לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

פ פ פ לח 38

CAP. 15.
XVI.
Seditio Korz
& sociorum,
& poena in
eos statuta.

וַיִּקַּח קָרַח בְּדִיצְהָר בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאֶבִירָם א
בְּנֵי אֱלִיָּאב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן : וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה 2
וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם נְשֵׂאֵי עֵדָה
קְרָאִי מוֹעֵד אֲנִשֵׁי־שָׁם : וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן 3
וַיֹּאמְרוּ אֵלֵהֶם רַב־לְכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּל־שָׁרִים
וּבְתוֹכָם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קַהֲלֵי יְהוָה : וַיִּשְׁמַע 4
מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו : וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֲדָתוֹ הַ
לֵאמֹר בִּקְרֹ וַיִּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ
וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוֹ יִקְרִיב אֵלָיו : זֹאת 6
עֲשׂוּ קְחוּ־לְכֶם מַחְתָּוֹת קָרַח וְכָל־עֲדָתוֹ : וּתְנוּ בָהֶן 7
אִשׁוּשֵׁי־מִזְבֵּחַ עֲלֵיהֶן קָטַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה מִחַר וְהָיָה הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־לְכֶם בְּנֵי לֵוִי : וַיֹּאמֶר 8
מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמַע־נָא בְנֵי לֵוִי : הֲמַעַט מִכֶּם כִּי־ 9
הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לְהַקְּרִיב
אֶתְכֶם אֵלָיו לְעִבְדֹת אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד
לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם : וַיִּקְרַב אֶתְּךָ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיךָ בְּנֵי־ 10
לֵוִי אֲתָךְ וּבִקְשָׁתֶם נִס־כְּהֻנָּה : לָכֵן אֲתָה וְכָל־עֲדָתְךָ 11
הַקְּדוֹשִׁים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִחֵהוּ־נָא כִּי תִלְוְנוּ עֲלֵינוּ :
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֱלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ 12
לֹא־נַעֲלָה : הֲמַעַט כִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ 13
לְחַמֵּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עֲלֵינוּ נִס־הַשְׁתַּדְּרָה : אַף־ 14
לֹא אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאָתָנוּ וְתִתֵּן־לָנוּ

ט ט ב II 2 נחלת

תלינו ק 11. v.

נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקה לא
 15 נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן
 אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
 16 את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל
 17 עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: ויקחו
 איש מחמתו ונתתם עליהם קטורת והקרבתם לפני
 יהוה איש מחמתו חמשים ומאתים מיתות ואתה
 18 ואהרן איש מחמתו: ויקחו איש מחמתו ויתנו עליהם
 אש ושימו עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד
 19 ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה
 אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה:
 כ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 20 הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע: ויפלו
 על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש
 21 אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר
 22 יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו
 כהמסביב למשכן קרח דתן ואבירים: ויקם משה וילך
 23 אל דתן ואבירים וילכו אחריו וקני ישראל: וידבר
 אל העדה לאמר סורו נא מעל אחלי האנשים
 הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פן תספנו
 24 בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים
 מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם
 25 ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון כי
 יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא
 26 מלבי: אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל
 27 האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה
 יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם
 ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
 נאצו

*et occidentalis super facie fuit al
 dignitas: Deo Reg. puritatem om
 niu carnis sui vna puerabil et
 hui omnem coelum saevies.*

*† crea-
 tionem.*

*Cap. 17.
 XVII.
 Caran ad
 a in tri co
 riam per
 quoniam
 ra quae.*

*populus ob
 am obidem
 si succo-*

*vide dem
 agnos G
 muniti
 den pa
 em, que de
 verantibus
 interce
 et. Mafic
 vae tabe
 i*

נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי ככלתו לדבר 3
את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת 3 2
בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש:
וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכם עליהם 3 3
הארץ ויאבדו מתוך הקהל: וכל ישראל אשר 3 4
סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ:
ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים לה
איש מקריבי הקטרת: ס ○ וידבר יהוה אל א
משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם 2
את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי
קדשו: את מחנות החטאים האלה בנפשתם ועשו 3
אתם רקע פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן 4
את מחנות הנהשת אשר הקריבו השרפים וירקעום
צפוי למזבח: וברון לבני ישראל למען אשר לא ה
יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר
קטרת לפני יהוה ולא יהיה בקרחה וכעדתו באשר
דבר יהוה ביד משה לו: פ

6 וילנו כל עדת בני ישראל מן חרת על משה ועל א
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה: ויהי בהקהל 7
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
כסחו הענן וירא כבוד יהוה: ויבא משה ואהרן אל 8
פני אהל מועד: ס ○ וידבר יהוה אל 9
משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה י
אתם כרנע ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל א
אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח
ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם 11
כ

CAP. 17.
XVII.
Eorum acer-
ta in rei me-
moriam pro
regumento
ara paratz.

† expan-
siones
‡ Ex. 39.
3.

Populus ob
istam cladem
Mosi succen-
set.

Vnde denuo
plagam ei
immittit
Deus gra-
uem, quæ de-
precantibus
& interce-
dent. Mose &
Aarone cohi-
bita;

v 35. Hesp. Angl. & Bomb. in 4. non hic, sed v. 16. cap. nostri 17. inchoant
demum cap. 17. vid. pag. sep.

1 2 כִּי יֵצֵא תִקְצֹף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף : וַיִּקַּח אֶהָרֹן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרְדֵּן אֶל־תּוֹךְ הַקְּהָל וְהָנָה הַחֵל

1 3 הַנֶּגֶף בְּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם : וַיַּעֲמֹד

perierunt ta-
men. 14700.

1 4 בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין־הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמֶּגֶפֶה : וַיְהִיו הַמֵּתִים

בַּמֶּגֶפֶה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלִּבְדַּ הַמֵּתִים

טו עַל־דִּבְר־קֶרַח : וַיָּשָׁב אֶהָרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל

מוֹעֵד וְהַמֶּגֶפֶה נִעְצְרָה : פ

Electio fami-
liae Aaron
confirmata
miraculo
virginis floren-
tis.

1 6 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְקַח מֵאֵתְם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׂי־אֲהֵם

1 8 לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִכְתֹּב

עַל־מִטָּהוּ : וְאֵת שֵׁם אֶהָרֹן תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה לְוִי בִּי מִטָּה

1 9 אַחֵר לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם : וְהִנַּחְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי

ב הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְכֶם שָׁמָּה : וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֲרֶה

בּו מִטָּהוּ יִפְרַח וְהִשְׁפֹּתִי מֵעָלָי אֶת־תְּלוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

2 1 אֲשֶׁר הֵם מְלִינִים עֲלֵיכֶם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל־נְשֵׂי־אֲהֵם מִטָּה לְנִשְׂאֵי אֶחָד מִטָּה לְנִשְׂאֵי

אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהָרֹן כְּתוֹךְ

2 2 מִטּוֹתָם : וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל

2 3 הָעֵדוּת : וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וְהָנָה

פָּרַח מִטָּה אֶהָרֹן לְבֵית לְוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵן צִיָּן וַיִּגְמַל

2 4 שְׁקָדִים : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־

Gen. 43: 11

כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ : פ

2 7 כֹּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשֵׁב אֶת־מִטָּה אֶהָרֹן לִפְנֵי

2 8 הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאַתָּה לְבְנֵי־מְרִי וְתִבְלַל תְּלוֹנוֹתָם

מֵעָלָי וְלֹא יָמָתוּ : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן

עָשָׂה : פ

2 7 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גּוֹעַנּוּ אֲבֹדְנוּ

2 8 כָּלְנוּ אֲבֹדְנוּ : כָּל הַקְּרֹבִי הַקְּרֹבִי אֶל־מִשְׁפַּחַת יְהוָה יָמָת

הָאָם

v. 16. Bomb. in 4. Hifp. Angl. hic inchoant cap. 17. y. 23. ב / טעמים

CAL. 17. XVII. Sacristianus de Leonis de...

quod in si-
gnum refer-
uata.

טו לֹהֵי יְהוָה : כֹּל־פֶּטֶר רֶחֶם לְכֹל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר־יִקְרְבוּ
 לַיהוָה בְּאֹדֶם וּבְפִתְחֵיהֶם יִהְיֶה־לָּהֶם אֵדֹת תִּפְדֵּה אֶת
 בְּכוֹר הָאָדָם וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה :
 16 וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּהּ כֶּסֶף חֲמִשָּׁתַּיִם שֶׁקֶלִים
 17 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא : אֵדֹת בְּכוֹר־שׂוֹר אוֹ
 בְּכוֹר כֶּשֶׁב אוֹ־בְכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דַּמָּם
 תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֵלְבֵם תִּקְטֹר אִשָּׁה לְרִיחַ
 18 נִיחֹחַ לַיהוָה : וּבִשְׂרָם יִהְיֶה־לָּהֶם כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׂוֹק
 19 הַיָּמִין לֹהֵי יְהוָה : כָּל־תְּרוּמַת הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לָהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְבִנְתֵיהֶם אֶת־הַקֹּדֶשׁ
 עוֹלָם בְּרִית מִלַּח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לֹהֵי וְלוֹדְעָה
 כ אֶתֶּךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצֵם לֹא תִנְחַלֵּךְ
 וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לָּךְ בְּתוֹכָם אֲנִי חֵלְקֶךָ וְנִחַלְתֶּךָ
 21 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : ס וּלְבִנְי לֹוֹ הִנֵּה נָתַתִּי
 כָּל־מַעֲשֵׂי בְיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה חֵלֶף עֲבֹדַתם אֲשֶׁר־הֵם
 22 עֲבָדִים אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד : וְלֹא יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי
 23 יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׂאת הַטָּא לְמוֹרַת : וְעֵבֶד
 הַלֹּוֹי הוּא אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנֵם חֶקֶת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַלוּ נַחֲלָה :
 24 כִּי אֶת־מַעֲשֵׂי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְיֻמוּ לַיהוָה תְּרוּמָה
 נָתַתִּי לְלוֹוִים לְנַחֲלָה עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַלוּ נַחֲלָה : פ
 25 בְּהַ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאֶל־הַלֹּוִים תְּדַבֵּר
 וְאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
 הַמַּעֲשֵׂי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנַחֲלַתְכֶם
 וְחַרְמַתָּם מִפְּנֵי תְרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂי מִן־הַמַּעֲשֵׂי :
 27 וְנִחַשְׁבּ לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כִּדְגוּן מִן־הַגִּרְוֹן וּכְמִלְאָה מִן־
 28 הַדֶּקֶב : כֵּן תִּרְיֻמוּ גַם־אֶתֶם תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־
 מַעֲשֵׂי־זִכְכֶם

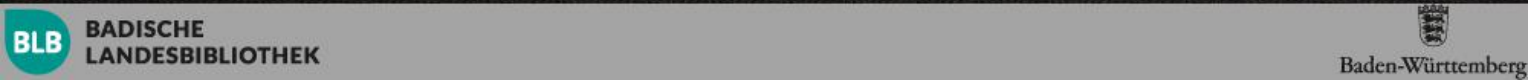
ciam deci-
mas;

fpross.

orum deci-
mas Leuita
sacerdotibus
pendere au-
teatur.

27 imple-
tio.

קמץ בזק v. 20.

מַעֲשֵׂי תִיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְתֶם
 29 מִמֶּנּוּ אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן : מִכֹּל
 מִתְּנֵיתֶם תְּרִימוּ אֶת כָּל-תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל-חִלְבּוֹ
 אֶת-מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ : וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְיִמְכֶם ל
 אֶת-חִלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם כְּתוּבֹאת גֵּרֹן
 31 וְכְתוּבֹאת יָקָב : וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל-מְקוֹם אֲתֶם
 32 וּבֵיתְכֶם כִּי-שֹׁכֵר הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֶהָל
 מוֹעֵד : וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהַרְיִמְכֶם אֶת-
 חִלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת-קִדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ
 וְלֹא תָמוּתוּ :

fv. 21.

פ פ פ לט 39.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר : זֹאת חֻקַּת א.
 חֲתוּמָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְיִקְחוּ אֵלֵיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוֹם
 אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עַל : וְנִתְתַם אֹתָהּ אֶל-אֲלֵעֹזֶר
 הַכֹּהֵן וְהוֹצִיֵא אֹתָהּ אֶל-מְחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ
 4 לְפָנָיו : וְלָקַח אֲלֵעֹזֶר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל-
 5 נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים : וְשָׂרַף אֶת-הַ
 הַפָּרָה לְעֵנָיו אֶת-עֵרָהּ וְאֶת-בִּשְׂרָהּ וְאֶת-דָּמָהּ עַל-
 6 פְּרִשָׁה יִשְׂרָף : וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרִזוֹ וְאֲזוּב וְשָׂנִי תוֹלַעַת
 7 וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תוֹךְ שִׂרְפַת הַפָּרָה : וְכִבֶּם בְּגִדְיוֹ הַכֹּהֵן
 וְרַחֵץ בִּשְׂרוֹ בַּמַּיִם וְאָחַר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן
 8 עַד-הָעֶרֶב : וְהִשְׂרַף אֹתָהּ יַכְבֶּם בְּגִדְיוֹ בַּמַּיִם וְרַחֵץ
 9 בִּשְׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב : וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת
 אֶפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מְחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמְקוֹם טְהוֹר וְהִיִּיתָה
 לְעֹדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נָדָה חֲטָאת הוּא :
 וְכִבֶּם הָאָסַף אֶת-אֶפֶר הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד-
 הָעֶרֶב

CAP. 19.
 XIX.
 Aqua Iostri-
 lis e vacca
 tufa cine-
 ribus.

¶ versus facies.

kk יי הערב

הערב והיתה לבני ישראל ולגד הנר בתוכם לחקת
 1 א עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:
 2 ב הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר
 ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
 3 יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא
 יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נדרה לא זרק עליו טמא יהיה עוד
 4 טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל-
 5 הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
 6 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא:
 7 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או
 8 בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו
 9 לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-
 10 כלי: ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על-
 11 האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
 12 ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה
 13 הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמאו
 14 ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
 15 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
 16 מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדרה לא-
 17 זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה
 18 מי הנדרה יכבס בגדיו והנגע במי הנדרה יטמא עד-
 19 הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש
 20 הנגעת הטמא עד הערב:

sub poena
lancita.

CAP. 20. XX.
Iter in Sin.
ubi Miriam
mortua & se-
pulta.

א ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחרש
 הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר
 2 שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל-
 3 אהרן: וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גענו
 בגוע

ב' פעמים v. 10.

4 בָּנוּעַ אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קֶהֱלִי יְהוָה
 אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵירָנוּ: וְלָמָּה הִ
 דְּעַלִּיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמִּקְוֹם הַרְעֵ הַזֶּה
 לֹא־מִקְוֹם זָרַע וְתֵאֵנָה וְגַפְּנֵי וְרִמּוֹן וּמִיּוֹם אֵין לִשְׂתוֹת:
 6 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי קֶהֱלִי אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם: פ
 7.8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַפֶּטֶרָה
 וְהַקֶּהֱלִי אֶת־הָעֵדֻדָה אִתָּה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ וּדְבַרְתֶּם אֶל־
 הַסֹּלֶעַ לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִיַּמּוֹ וְהוֹצֵאתִי לָהֶם מַיִם מִן־
 הַסֹּלֶעַ וְהִשְׁקִיתִי אֶת־הָעֵדֻדָה וְאֶת־בְּעֵירָם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 9 אֶת־הַפֶּטֶרָה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֶּהֱלִי אֶל־פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּ־
 11 נָא הַפְּרִים הַמֵּן־הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וַיִּרְם
 מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֹּלֶעַ כַּמַּטְהוֹ פַּעַמַיִם וַיִּצְא
 מַיִם רַבִּים וַתִּשֶׂת הָעֵדֻדָה וּבְעֵירָם: ס
 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־
 הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא
 תָּבִיאוּ אֶת־הַקֶּהֱלִי הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם:
 13 הֲמָה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
 14 וַיִּקְדַּשׁ בָּם: ס וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים
 מִקִּדְּשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם כִּה אָמַר אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל אִתָּה
 יֵרְדַעַת אֶת־כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֵתָנוּ: וַיִּרְדּוּ אַבְתִּינּוּ
 מִצְרַיִמָּה וְנָשָׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם
 16 וְלֹא־בָתִּינוּ: וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
 וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְּשׁ עִיר קָצָה גְבוּלָה:
 17 נַעֲבְרָה נָא בְּאֶרֶץ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֵה וּבְכַרְס וְלֹא נִשְׁתַּח
 מִי בְּאֶר דְּרֹף הַפֶּלֶף נִלְךָ לֹא נָטָה יָמִין וּשְׂמֹאלֵךְ עַד
 18 אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי
 פן Kk 2 יי ב

Populo sur-
sus fremente,
ob aqua pen-
nariam,

Moses aqua
e petra chicit,
bis cam Per-
cutiens, ex
diffidentia;

ideo terra S.
exclusus.

Edomai Isra-
elitis transi-
tum per suas
terras peten-
tibus, negant.

יתיר ו' 17.

19 פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל
במסלה נעלה ואסמימה נשתה אני ומקני ונתתי
ב מכרם רק אין דבר ברנלי אעברה: ויאמר לא תעבר
21 ויצא אדום לקראתו בעם כבד וכיד חזקה: וימאן
אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויש ישראל מעליו:

פ

22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר:
23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול
24 ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא
אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מדינתם
כה אתפי למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו
26 והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את בגדיו
והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם:
27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני
28 כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש
אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד
29 משה ואלעזר מן ההר: ויראו כל העדה כי גוע אהרן
ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

Ad montem
Hor Aaron
moritur, cui
Elefar F. fac-
culit.

CAP. 20.
XXI.
Arad R. Ca-
non Isacilites
infestans de-
lectur.

א וישמע הכנעני מלך ערד ישב חנגב כי
בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו
2 שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן מתן
3 את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם
4 ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה:
5 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום
ה ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם באלהים
ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
6 לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח
יהוה

qui ex viz
tradio Mosi &
Deo rursus
insultantes
serpentibus
immissis in-
festantur,

† vilic-
fimum

יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם
 וימת עסרוב מישראל : ויבא העם אל משה ויאמרו 7
 חמאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר
 מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם : ויאמר 8
 יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה
 ככל הנשוף וראה אתו וחי : ויעש משה נחש נחשת 9
 וישמהו על הנס והיה אם נשף הנחש את איש והביט
 אל נחש הנחשת וחי : ויסעו בני ישראל ויחנו באבת :
 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העבריים במדבר אשר על פני 11
 מואב ממזרח השמש : משם נסעו ויחנו בנחל זרד : 12
 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא 13
 מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין
 האמרי : על בן יאמר בספר מלחמת יהוה את יהב 14
 בסופה ואת הנחלים ארנון : ואשר הנחלים אשר טו
 נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב : ומשם בארה 16
 הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם
 ואתנה להם מים : ס אז ישיר ישראל את 17
 השירה הזאת עלי באר ענולה : באר הפרוה שרים 18
 כרזה נדיבי העם כמחוקק במשענתם וממדבר
 מתנה : וממתנה נחליאל ומנחליאל במות : ומבמות
 חגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על
 פני הישימן : פ

sed intuitu serpentis anoi erecti sanatur.

8. et diei Dominus ad Moysen: Fac tibi seraph, et pone eum super capillum. Et erit omnis morfus ad videlicet eum: et vivet. 9. et memodil, par. Paul.

Hinc vario itinere Beoram delati, ob aquam divinitus datam, Deum celebrant.

Sihonem R. Emor, transiunt negarum vincunt, ejusque terras occupant:

וישלח ישראל מלאכים אל סחון מלך האמרי לאמרו: 1
 אעברה בארצה לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי 2
 באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך : ולא 3
 נתן סחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סחון את
 כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יחצה
 וילחם בישראל : ויבהו ישראל לפי ההב וירש את 24
 ארצו Kk 3 ייג

קמץ במרהא v. 6.

אֲרָצוֹ מֵאֶרֶץ עַד יַבֵּץ עַד בְּנֵי עַמּוֹן
 כה וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
 26 בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבֹן וּבְכָל־בְּנֵי־הָאֵלֶּה : כִּי חֶשְׁבֹן
 עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נֹלֵחַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב
 27 הָרֵאשֹׁן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֲרָצוֹ מִיַּד עַד־אֲרֹן : עַל־כֵּן
 יֹאמְרוּ הַמְּשָׁלִים בָּאוּ חֶשְׁבֹן תְּבַנֶּה וְחֶשְׁבֹן עִיר סִיחֹן :
 28 כִּי־אִשׁ יֵצֵא מִחֶשְׁבֹן לַחֲבָה מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַד
 29 מוֹאָב בְּעַלִי בְּמֹת אֲרֹן : אוֹיֵלֶךְ מוֹאָב אֲבָדְתָ עִם־
 כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵיו פְּלִיטָם וּבְנֵיתִי בַשְּׂבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי
 ל סִיחֹן : וְנִירָם אֲבָד חֶשְׁבֹן עַד־דִּיבֶן וְנָשִׁים עַד־נַפֶּח
 30 אִשָּׁר עַד־מִדְבָּא : וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי : וַיִּשְׁלַח
 31 מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־הָאֱמֹרִי אֶת־הָאֱמֹרִי
 32 אֲשֶׁר־שָׁם : וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹל מֶלֶךְ־
 הַבְּשָׁן לְקִרְאָתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי :
 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֲתוֹ כִּי בִיַּדְךָ נִתְּנִי
 אֲתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֲרָצוֹ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 לַה לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבֹן : וַיָּבוּ אֲתוֹ
 וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־כַּלְתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד
 א וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֲרָצוֹ : וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת
 מוֹאָב מֵעַבְדֵי לִירְדֵן יַרְחוֹ : ס ס ס ס מ 40
 2 וַיֵּרָא בָלַק בֶּן־צְפּוֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 3 לְאֱמֹרִי : וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רַב־הוּא וַיִּקְרָן
 4 מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְּבַר
 עֲתָדָה יִלְחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֵיתֵינוּ כְּלַחֵף הַשּׁוֹר
 אֶת יָרֵק הַשְּׂדֵה וּבָלַק בֶּן־צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת
 ה הָהוּא : וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל־בָּלָעָם בֶּן־בְּשׁוֹר פְּתוּרָה
 אֲשֶׁר עַל־הַנְּהַר אֲרֹן בְּנֵי־עַמּוֹ לְקִרְאָתוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
 עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֶּסֶף אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֶׁב
 מִמְּלִי

זיורש ק' v. v. 32. נקוד על ר' 30.

acc non Ogum, R. isin.

CAP. כב. XXXI. Isak R. Mosbit Et-lamum vor Israheli m. Jeli ftu- mm;

ממלי : ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי 6
 עזום הוא ממני אולי אוכל נכרבו ואגרשנו מן
 הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר
 יואר : וילכו זקני מואב וזקני מדן וקסמים בידם ויבאו 7
 אל בלעם וידברו אליו דברי בלק : ויאמר אליהם לינו 8
 פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה
 אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : ויבא אלהים אל 9
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך : ויאמר בלעם 10
 אל האלהים בלק בן צפור כלך מואב שלח אלי :
 הנה העם היצא ממצרים ויבס את עין הארץ עתה 11
 לכה קכה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו :
 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר 12
 את העם כי ברוך הוא : ויקם בלעם בבקר ויאמר 13
 אל שרי בלק לבו אל ארצכם כי מאן יהוה לתמי
 להלך עמכם : ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק 14
 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו : ויסף עוד בלק שלח 15
 שרים רבים ונכבדים מאלה : ויבאו אל בלעם ויאמרו 16
 לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי :
 כי כבוד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה 17
 ולכה נא קכה לי את העם הזה : ויען בלעם ויאמר 18
 אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
 לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קמנה או
 גדולה : ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה 19
 ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי : ויבא אלהים 20
 אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו
 האנשים קום לך אתם ואף את הדבר אשר
 אדבר אליך אתו תעשה : ויקם בלעם בבקר 21
 ויחבש את אתגו וילך עם שרי מואב : ויחראף 22
 אלהים

sed ire tum
Deus cum
noluit :

denuo autem
vocato, ablati
cundi veniam

certa condi
tione, cui
cum itare
nollet

יקמץ בזק v. 18.

אלהים כי הולך הוא ויתלצב מלאך יהוה בדרך
 2 3 לשמן לו והוא רכב על אֲתוֹנוֹ וישני נְעָרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרָא
 הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ
 וַתַּט אֲתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךָ בַּשָּׂדֶה וַיָּךְ בַּלְעָם אֶת־
 2 4 הָאֲתוֹן לַחֲסֹתָהּ הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מִלְאָךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל
 כַּה־הַכְרָמִים גָּדַר מִזֶּה וּגְדַר מִזֶּה: וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־
 מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רִגְלוֹ בַּלְעָם
 2 6 אֶל־הַקִּיר וַיִּסֵּף לַחֲפֹתָהּ: וַיִּוֹסֵף מִלְאָךְ־יְהוָה עָבֹר
 וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לַנְּטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל:
 2 7 וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם
 2 8 וַתִּחַרְאֵף בַּלְעָם וַיָּךְ אֶת־הָאֲתוֹן בַּמַּקֵּל: וַיִּפְתַּח יְהוָה
 אֶת־פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מַה־עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי
 2 9 הִכִּיתָנִי זֶה־שְׁלֹשׁ רִגְלִים: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לָאֲתוֹן כִּי
 הִתְעַלַּלְתָּ כִּי לֹא־יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִּי עָתָה הִרְגֵתִיךָ:
 3 1 וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלוֹא־אֲנֹכִי אֲתִיבָךְ אֲשֶׁר־
 רַכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדָךְ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֲחִסְפָן הִסְכַּנְתִּי
 3 2 לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא: וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָיו בַּלְעָם
 וַיֵּרָא אֶת־מִלְאָךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ
 3 3 וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאַפָּיו: וַיֹּאמֶד אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה עַל־
 מַה־הִכִּיתָ אֶת־אֲתֹנְךָ זֶה־שְׁלֹשׁ רִגְלִים הִנֵּה אֲנֹכִי
 3 4 יֵצְאתִי לִשְׂטֵן כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ לְנֹגְדָיו: וַתֵּרָאנִי הָאֲתוֹן
 וַתַּט לְפָנָי זֶה־שְׁלֹשׁ רִגְלִים אוֹלִי נִטְתָּה מִפְּנֵי כִּי עָתָה
 3 5 גַּם־אֲתִיבָה הִרְגֵתִי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי: וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־
 מִלְאָךְ יְהוָה חֲטָאתִי כִּי לֹא־יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב
 לִקְרָאתִי בְּדֶרֶךְ וְעָתָה אִם־בַּעַבְדְּךָ אֲשׁוּבָה לִי:
 3 6 וַיֹּאמֶר מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־בַּלְעָם לָךְ עַם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְסָם
 אֶת־הַדָּמָר אֲשֶׁר־אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֲתוֹ תִדְבֹר וַיִּלֶךְ בַּלְעָם
 עִם־שְׂרֵי בְלָק: וַיִּשְׁמַע בְּלָק כִּי בָּהּ בַּלְעָם וַיֵּצֵא
 לְקִרְאתוֹ

בְּצֵלָה. v. 36. קָמִין בֹּק. v. 28. קָמִין בֹּק. v. 26.

per Angelum
 exhibuit, qui
 animam perter-
 refecit.
 CAP. 22
 XXII
 In 7. v. 21. dicitur
 quod locutus
 est.
 Illique os
 aperuit.
 & oculos Bi-
 lamos illum-
 que intravit.
 Bilasus

4^{tr} tra-
mitte.

3^{tr} mola
est, Job.
16: 11.

14 וכלו לא תראה וקבנו לי משם : ויקחהו שדה צפים
 אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל
 15 במזבח : ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתה ואנכי
 16 אקרה כה : ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
 17 ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : ויבא אליו והגו נעב
 על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
 18 יהוה : וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי
 19 בנו צפר : ולא איש אל ויכזב וכזאדם ויתנחם ההוא
 כ אמר ולא יעשה ודבר ולא יקמנה : הנה ברה לקחתי
 21 וברה ולא אשיבנה : לאהבים און ביעקב ולא דאה
 עמל בישראל יהוה אלהיו עפו ותרועת מלה בו : אל
 23 מוציאם ממצרים בתועפת ראם לו : כי לא נחש
 ביעקב ולא קסם בישראל בעת יאמר ליעקב ולישראל
 24 מה פעל אל : הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא
 כה ישכב עד יאכל טרף ורם חללים ישתה : ויאמר בלק
 אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברה לא תברכנו :
 26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר
 27 כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה : ויאמר בלק אל
 בלעם לכה נא אקחה אל מקום אחר אולי יישר בעיני
 28 האלהים וקבתו לי משם : ויקח בלק את בלעם ראש
 29 הפעור הנשקף על פני הישימן : ויאמר בלעם אל
 בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה
 ל פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל
 א פר ואיל במזבח : וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברה
 את ישראל ולא הלה כפעם בפעם לקראת נחשים
 2 וישת אל המדבר פניו : וישא בלעם את עיניו וירא את
 3 ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים : וישא
 משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם

*Tout fait son homme, qui
 maistrise, et se fait honneur
 qu'on peut louer, par sa
 science, et non par sa
 parole.*
 21 *mentally est. v. t. p.*
 22 *והוא יקרא*
 23 *f divi-
 natio.
 24: 1.*

CAP. כר
 XXIV.
 Eternia vice.

f 23: 25.

f apex-
 eius.
 v. 15.

העין
 קמין בוק v. 18.

4 העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחוזה שרלי יחזה נפל
 וגלוי עינים: מה פבו אהליה יעקב משכנתיה ישראל: ה
 6 בנחלים נפיו פגגת עלי נהר פאהלים נטע יהוה
 7 בארזים עלי מים: זל מים מדליו וזרעו במים רביסוירם
 8 מאנג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממעדים
 כתועפת ראם לו יאכל גוים צדיו ועצמתיהם יגרם וחציו
 9 ימחין: פרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מבדכיה
 10 ברוך וארריה ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק
 את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך
 11 והנה ברכת בוך זה שלש פעמים: ועתה ברחלה
 אל מקומה אמרתי כבוד אכבדה והנה מנעה יהוה
 12 מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיה
 13 אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק
 מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
 לעשות טובה או רעה מלפי אשר ידבר יהוה אתו
 14 אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצה אשר יעשה
 העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר
 15 נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין:
 16 נאם שמע אמרי אל וידע בעת עליון מחוזה שרלי יחזה
 17 נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב
 דרך כוכב מעקב וקם שבט מישראל ומחין פאתי
 18 מאב וקרקר כל בני שת: והיה ארום ירשה והיה
 19 ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: וירד מעקב
 והאביר שריר מעיר: וירא אתו עמלק וישא משלו
 21 ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא
 את חמיני וישא משלו ויאמר איתן מושבה ושם בסלע
 22 קנה: כי אם יחיה לבער קון עד מרה אשור תשבך:
 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל: וצים מיר
 24 ככב LI 2 כתים

Fantali,
 Prov.
 7: 17.
 7 les.
 40: 15.

inamo &
 quarta, irato
 licet Babako.

vaticinatur
 de Meſſia.

14. Videtur enim, quod non novae; infa-
 ctos eum, sed non proxi. Insuper
 Stella, ex Jacob, et sub-
 gel vira ex Jacob, et
 105.
 tradidit angulus pro-
 cipit, hodie et de hinc hinc
 omnes hinc velt.
 19. et dominabitur de
 Jacob, et pariet popu-
 22: 5.
 22: 5.

מלרע 17. י. בראש עמוד סימן ביה שמו 5. 5.
 מלעיל 22. 5.

כה כתיב ועניו אשור ועניו עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקומו וגם בלק הלך לדרכו:

פ

א וישב ישראל בשטמים ויחל העם לזנות אל־בנות
 2 מואב: ותקראן לעם לזבחן אלהיהן ויאכל העם
 3 וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחרר
 4 אף יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל־משה קח את־
 5 כל־ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב
 6 חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל־שפטי
 7 ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
 8 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את־
 9 המדינית לעיני משה ולעיני כל־עדת בני־ישראל
 7 והמה בכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן־אלעזר
 8 בן־אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא
 אחר איש ישראל אל הקבה וידקק את־שניהם את
 איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה
 9 מעל בני ישראל: ויהיו חמתיים במגפה ארבעה
 ועשרים אלה:

CAP. 24. XXV. Idololatria & fornicatio israel. cum Moab. & Midian. seuerè punita.

Finis zelus laudatus.

† Iupnar tivifera

פ פ פ טא 41

י וידבר יהוה אל־משה לאמר: פניחם בן־אלעזר בן־
 אהרן הכהן השיב את־חמתי מעל בני־ישראל בקנאו
 את־קנאתי בתוכם ולא־כליתי את־בני־ישראל
 12 בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את־דברתי שלום:
 13 והיתה לו ולזרעו אהריו ברית כהנת עולם תחת אשור
 14 קנא לאלהיו ויכפר על־בני ישראל: ושם איש ישראל
 המכה אשר הכה את־המדינית זמרי בן־סלוא נשיא
 15 בית־אב לשמעוני: ושם האשה המכה המדינית
 כזבי

Deo pen-fatus.

ויו קטיעא .v. 12. י. זעירא .v. 11.

כזפי בת צור ראש אמות בית אב במדן הוא :

פ

16 וידבר יהוה אל משה לאמר : צרור את המדינים

Israël. bellum in Midianitas.

† per in- 18 והכיתם אותם : כי צררים הם לכם בנכליהם אשר

fidias suas.

נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר פזפי בת נשיא

מדן אחתם הפכה ביום המגפה על דבר פעור :

19 ויהי אחרי המגפה

פ

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן א

CAP. כו. XXVI. Censu tertium actus in pop. Iud.

2 לאמר : שאו את ראשי כל עדת בני ישראל מן

עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא

בישראל : וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבית

3 מואב על ירדן ורחו לאמר : מן עשרים שנה ומעלה

4 כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים

ex Rubenicis deprehensi 4373°.

מארץ מצרים : ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך ה

6 משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלואי : לחצרון

7 משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי : אלה

8 משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים

9.8 אלה ושבע מאות ושלשים : ובני פלוא אליאב : ובני

אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי

9 העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בענת קרח

10 בהצתם על יהוה : ותפתח הארץ את פיה ותבלע

11 אתם ואת קרח במות העדה באכל האיש את המישים

ומאתים איש ויהיו לגם : ובני קרח לא מתו : ס

ex Simeon 2220°.

12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת

הנמואלי לימין משפחת הימיני ללבן משפחת הימיני :

13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי :

14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלה ומאתים

ex Gaditis

15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני

כבג L13 לחני

v. 19. Ob litteram S Schmißus cum Luthero hemistichium hoc prius ad cap. 25. retulere, sed quia coherentia datur in sensu, convenientius additur capiti 26. v. Varentius h. l. ib. פסקא באמצע פסוק. v. 7. כצל. v. 9. קריאי ק

37 בני שנתלח לערן משפחת הערני : אלה משפחתו
בני אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלף וחמש

38 מאות אלה בני יוסף למשפחתם : ex Benjamin
45600.

בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
משפחת האשכלי לאחירם משפחת האחירמי :

39 לשופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי :
ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן מ

משפחת הנעמי : אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם

42 חמשה וארבעים אלף ושש מאות : ex Dan
64400.

אלה בנימין למשפחתם ופקדיהם

43 הן למשפחתם : כל משפחת השופמי לפקדיהם

44 ארבעה וששים אלף וארבע מאות : ex Ascher
53400.

אלה בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת

הישוי לבריעה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר מה

46 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי : ושם

47 בת אשר שרח : אלה משפחת בני אשר לפקדיהם

48 שלושה וחמשים אלף וארבע מאות : ex Naphtali
45400.

אלה בני נפתלי למשפחתם ליחזאל משפחת היחזאלי לגוני

49 משפחת הגוני : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת

השלמי : אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם

51 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות : Summa
601730.

אלה בני ישראל שש מאות אלף וארבע מאות

ושלשים :

פ

52 וידבר יהוה אל משה לאמר : Quibus terra
forte distri-
buenda.

53 לאלה תחלק הארץ
בנחלה במספר שמורת : לרב תרבה נחלתו ולמעט

54 תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אד-בגורל נח

56 יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו : על-פי

57 הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט : Leuitarum

פקודי

פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הנגשני
לקחת משפחת הקהתי למררי משפחת הפרזי
58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי
59 וקחת הולד את-עמרם : ושם אשת עמרם יוכבד
בת-לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם
6 את-אהרן ואת-משה ואת מרים את-הם : ויולד לאהרן
את-נרב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר :
61 וימת נרב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני יהוה :
62 ויחיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל-זכר מבן
חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי
63 לא-נתן להם נחלה בתוך בני ישראל : אלה פקודי
משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל
64 בערבת מואב על ירדן ירחו : ובאלה לא-היה איש
מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל
סה במדבר סיני : כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר
ולא-גיתר מהם איש כי אם-כלב בן-יפנה ויהושע בן
און : ׀ ותקרבנה בנות צלפחד בן-הפר
בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף
ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה
2 ותרצה : ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
ולפני הנשיאם וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר :
3 אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה
המועדים עליהוה בעדת קרח כי-בחתאו מת ובנים
4 לא-היו לו : למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי
ה אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו : ויקרב
משה את-משפטן לפני יהוה : פ
7.6 ויאמר יהוה אל משה לאמר : בן בנות צלפחד דברת
נתן

Summa
1500.

Ex priore
centu non nisi
Iofua & Ca-
leb fupcrfuit.

CAP. כז
XXVII.
Lex de fuceef.
fuae filiarum
Zelophchad.

ין רבתי 705.

נתן תתן להם אחות נחלה בתוך אחי אביהם
 8 והעברת את נחלת אביהן להן: ואל בני ישראל תדבר
 לאמר איש בידמות ובן אין לו והעברתם את נחלתו
 לכהן: ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו:
 9 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: ואם
 אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב
 אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל
 לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה:
 10 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה
 וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראתה
 אתה ונאספת אל עמיה גם אתה כאשר נאסה אהרן
 11 אחיה: כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה
 להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר
 צן:
 12 וידבר משה אל יהוה לאמר: יפקד
 13 יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר
 יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יציאם ואשר
 יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם
 14 רעה: ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן
 15 נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: והעמדת
 אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו אתו
 לעיניהם: ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת
 16 בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן ועמד ושאל לו
 17 כמשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו
 18 הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: וועש משה
 19 כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ועמדו לפני
 20 אלעזר הכהן ולפני כל העדה: ויסמך את ידיו עליו
 21 ויצוהו כאשר דבר יהוה ביר משה:
 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
 ואמרת

& traditio.

Deus Mof obitum denunciat, terram S. e monte monstrat,

& roganti succiflorem idoneum, da lohanam, qui ifraeli praeficitur publice

CAP. כח XXVIII.

16. Nihilominus deus peribum on
 17. qui carnis, spiritum, super coele.
 18. qui egredietur ad facies eorum
 et qui ducet eos, et qui intro-
 ducet eos, et non sibi coelestis
 mini, sicut per, quibus non e
 pastor.

לל א Mm ואמרת

Reperuntur
leges de fa-
miliaribus

ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניהוה
 3 תשמרו להקריב לי כמו ערו: ואמרת להם זה האשה
 אשר מקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים
 4 ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בכקר ואת
 ה הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה
 6 סלת למנחה בלולה בשמן כתיב רביעת הקין: עלת
 7 תמיד תעשה בהר סיני לריח ניהוה אשה ליהוה: ונסכו
 רביעת הקין לכבש האחד בקדש הסד נסד שקר
 8 ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
 הכקר ונסכו תעשה אשה ריח ניהוה ליהוה: פ
 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת
 בשבתו על עלת התמיד ונסקה: פ
 11 ובראשי חדשיכם מקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם:
 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
 ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
 13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
 14 עלה ריח ניהוה אשה ליהוה: ונסכיהם חצי הקין יהיה
 לפר ושלישת הקין לאיל ורביעת הקין לכבש יין זאת
 15 עלת חדיש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד
 להטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו:
 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש
 17 פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה הג
 18 שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש
 19 פר מלאכת עברה לא תעשו: והקרכתם אשה
 עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה
 20 כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת
 בלולה

Penale

Substantivum

Nom. Iunio-
na.

Cap. 28.
XIII.
facto 180.
num.

Adiutiv.

Substantivum

הב פתוחה v. 10.

בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
 לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד 1
 לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר 2
 עליכם: מלבד עלת הכפר אשר לעלת התמיד 3
 תעשו את-אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים 4
 להם אשר ריחניהם ליהוה על-עולת התמיד יעשה
 ונסכו: וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-כה 5
 מלאכת עבודה לא תעשו: ם וביום 6
 הכבולים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעת יבם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניהח ליהוה 7
 פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני
 שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים 8
 לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: עשרון עשרון ל
 לכבש האחד לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד ל
 לכפר עליכם: מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו 9
 תמימם יהיו לכם ונסכיהם: ם
 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה א
 לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה 1
 לכם: ועשיתם עלה לריח ניהח ליהוה פר בן-בקר 2
 אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם:
 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני 3
 עשרים לאיל: ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת 4
 הכבשים: ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: ה
 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה 6
 ונסכיהם כמשפטם לריח ניהח אשר ליהוה: ם
 ובקשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה 7
 לכם ועניתם את-נפשותיכם כל-מלאכה לא תעשו: ח

Pentecostes.

CAP. XXIX. In festo tubarum.

Expiationu.

ל ל ב 2 M m והקרבתם

ב טעמים. v. 26.

8 והקרבנתם עלה ליהודה ריח ניהח פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם :
9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני
עשרנים לאיל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד
10 לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
11 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
12 וחגתם חג ליהודה שבעת ימים : והקרבנתם עלה אשה
ריח ניהח ליהודה פרים בני בקר שלשה עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו :
13 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד
14 לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה
עשר כבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
15 התמיד ומנחתה ונסכיהם : וביום השני
פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
16 שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם ונסכיהם לפרים
17 לאילים ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם :
18 וביום השלישי פרים עשרתי עשר אילים
שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם :
19 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
20 כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
21 ומנחתה ונסכיהם : וביום הרביעי פרים
עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
22 תמימם : מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
23 כה במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת

Tabernacu-
lorum per
otto dies.

CAP. LXXI

L. de voti &
juratoria
capitulum

נקוד עלו v. 15.

עלת התמיד מנחתה ונסכה: ס וביום 26
החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני־שנה
ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים 27
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת 28
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס
וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים 29
בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם ל
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר 31
הטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:
ס וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים 32
כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם 33
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפטם: ושעיר הטאת אחד מלבד עלת התמיד 34
מנחתה ונסכה: ס ביום השמיני עצרת תהיה לה
לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה 36
אשה ריח ניהח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני־
שנה שבעה תמימם: מנחתם ונסכיהם לפר לאיל 37
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר הטאת אחד 38
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: אלה תעשו 39
ליהוה במועדיכם לבר מגדריכם ונדבתים לעלתיכם
ולמנחותיכם ולנסכיהם ולשלמיכם: ויאמר משה אל־א 40
בני ישראל ככל אשר־צוה יהוה את־משה:

cap. l xxx

פ פ פ מב 42

וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר 2
זה הדבר אשר צוה יהוה: איש כי־ידר נדר ליהוה 3
או־השבע שבעה לאפר אפר על־נפשו לא יחל דברו
ככל־היצא מפיו יעשה: ואשה כי־תדר נדר ליהוה 4

L. de votis 3
juramentis
virozum,

לל ג M m 3 ואסרה

ה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : ושמע אביה את
 נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה ודחריש לה
 אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
 נפשה יקום : ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל
 נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהיה
 יסלח לה כי הניא אביה אתה : ואם הניו תהיה לאיש
 ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על
 נפשה : ושמע אישה ביום שמעו ודחריש לה וקמו
 נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו : ואם ביום
 שמע אישה ניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
 ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהיה
 יסלח לה : ונדר אלמנה ונרושה כל אשר אסרה על
 נפשה יקום עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה
 אסר על נפשה בשבעה : ושמע אישה ודחריש לה
 לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר
 אסרה על נפשה יקום : ואם הפר יפר אתם אישה
 ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה
 לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח לה : כל נדר
 וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה
 יפרנו : ואם דחריש לה אישה מיום אל יום
 והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר
 עליה הקים אתם כי דחריש לה ביום שמעו : ואם
 הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונתה : אלה
 דחקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו
 בין אב לבתו בנעריה בית אביה : פ
 2. א. וידבר יהוה אל משה לאמר : נקם נקמת בני ישראל
 3. מאת הפריזים אחר האסר אל עפוד : וידבר משה
 אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו
 על

f. 7. v. 9.

f. 7.

31.

31.

31. & re-
padat.

31. & re-
padat.

31. & re-
padat.

† traditi
sunt,
v. 16.

על־מדִּין לתת נקמת־יהוה במדִּין : אֵלֶּף לַמִּטָּה אֵלֶּף 4
 לַמִּטָּה לְכָל מַמְזוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לַצִּבָּא : וַיִּפְסְרוּ ה 5
 מֵאֵלֶּפֶי יִשְׂרָאֵל אֵלֶּף לַמִּטָּה שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי אֵלֶּף חֲלוּצֵי
 צִבָּא : וַיִּשְׁלַח אַתָּם מֹשֶׁה אֵלֶּף לַמִּטָּה לַצִּבָּא אַתָּם 6
 וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר חֵכֵחוּ לַצִּבָּא וְכָל־יְקָרְשׁ
 וְחֲצִצְרֹת הַתְּרוּעָה בִּידֹו : וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְּיָן כַּאֲשֶׁר צִוָּה 7
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר : וְאֶת־מַלְכֵי מִדְּיָן הָרְגוּ 8
 עַל־הַלְּלִיָּהִם אֶת־אֹוִי וְאֶת־דָּקָם וְאֶת־צֹוֹר וְאֶת־חֹוֹר
 וְאֶת־רִבְעֵי חַמֶּשֶׁת מַלְכֵי מִדְּיָן וְאֵת בַּלְעָם בֶּן־בְּעֹוֹר
 הָרְגוּ בַחֶרֶב : וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־נָשֵׁי מִדְּיָן וְאֵת 9
 טַפָּם וְאֵת כָּל־בְּהֵמָתָם וְאֵת־כָּל־מִקְנֵדָם וְאֵת־כָּל־
 חֵילָם בְּזָוִי : וְאֵת כָּל־עֲרֵיָהֶם בְּמִוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל־ 10
 טִירְתָם שָׂרְפּוּ בָאֵשׁ : וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשִּׁלָּל וְאֵת כָּל־ 11
 הַמִּלְקוֹחַ בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה : וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־ 12
 אֱלֵעָזָר חֵכֵחוּ וְאֶל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׂבִי וְאֶת־
 הַמִּלְקוֹחַ וְאֶת־הַשִּׁלָּל אֶל־הַפְּחָנָה אֶל־עֲרֵבַת מוֹאָב
 אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ : ס וַיִּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר 13
 חֵכֵחוּ וְכָל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה לִקְרֹאתָם אֶל־מַחֲוִיץ
 לַמְּחֻנָּה : וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיל שְׂרֵי הָאֲלָפִים 14
 וְשְׂרֵי הַמַּאֲוֹת הַבָּאִים מִצִּבָּא הַמִּלְחָמָה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מו
 מֹשֶׁה הַחַיִּיתֶם כָּל־נַקְמָה : הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל 16
 בְּדַבָּר בַּלְעָם לְמַסֵּר־מַעַל בַּיהוָה עַל־דְּבַר־פְּעֹוֹר וְתָהִי
 הַמִּגְפָּה בַּעֲדַת יְהוָה : וְעַתָּה הָרְגוּ כָּל־זָכָר בְּטוֹף וְכָל־ 17
 אִשָּׁה יָדַעַת אִישׁ לְמִשְׁבֵּב זָכָר הָרְגוּ : וְכָל־חַטָּף בְּנָשִׁים 18
 אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁבֵּב זָכָר הַחַיּוּ לָכֶם : וְאַתֶּם חָנוּ 19
 מַחֲוִיץ לַמְּחֻנָּה שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָרֶג נַפְשׁ וְכָל־נֶגַע
 בַּחֵלָל תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אַתֶּם
 וְשְׂבִיבְכֶם : וְכָל־בָּגֵד וְכָל־כְּלִי־עֹוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה עֵזִים כ
 וְכָל

mares omnes
trucidat cum
5. Regibus &
Balaamo.

amplam pre-
dam repor-
tat.

f v. 6.

21 וְכָל-כְּלִיעַיִן תִּתְחַטְּאוּ: **ס** וַיֹּאמֶר אֱלֹעֶזֶר
 הִכְהִין אֶל-אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה יְאֵת הַקֶּחַת
 22 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: אֵךְ אֶת-הַזֹּהֵב
 וְאֶת-הַכֶּסֶף אֶת-הַנְּחֹשֶׁת אֶת-הַבְּרֹזֶל אֶת-הַכִּדּוּל
 23 וְאֶת-הַעֹפְרַת: כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר-יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ
 בְּאֵשׁ וְטָהַר אֵךְ כִּמּוֹ נִדָּה יִתְחַטְּאֶנּוּ וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָבֹא
 24 בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמַּיִם: וְכַנְּסַתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 כֹּה וְשַׁחַרְתֶּם וְאַחַר תִּבְאוּ אֶל-הַמִּחֲנֶה: **ס** וַיֹּאמֶר
 26 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שֵׁא אֶת רֹאשׁ מַלְכוּת
 הַשִּׁבְיָ בְּאָדָם וּבַפְּחָמָה אִתָּהּ וְאֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן וְרֹאשֵׁי
 27 אֲבוֹת הָעֵדָה: וְחֲצִיֹת אֶת-הַמַּלְכוּת בֵּין תַּפְשֵׁי
 28 הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצִּבָּא וּבֵין כָּל-הָעֵדָה: וְהִרְמַת
 11 מִכֶּסֶף לַיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצִּבָּא
 אֶחָד נֶפֶשׁ חֲמִשָּׁה הַמְּאוֹת מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבֶּקָר
 29 וּמִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאן: מִמַּחְצִיתֶם תִּקְחוּ וְנָתַתָּה
 לֵאלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה: וּמִמַּחְצֵת בְּנֵי-
 12 יִשְׂרָאֵל תִּקְחֶה אֶחָד אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם
 מִן-הַבֶּקָר מִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאן מִכָּל-חֲבֻחַתְהָ
 13 וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹים שְׂמֵרֵי מִשְׁמַרְת מִשְׁכַּן יְהוָה:
 31 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֱלֹעֶזֶר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:
 32 וַיְהִי הַמַּלְכוּת יִתֵּר הַבָּזוּ אֲשֶׁר בְּזוּז עִם הַצִּבָּא צֹאן שֵׁשׁ
 33 מְאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשָּׁת אֶלְפִים: וּבֶקָר שְׁנַיִם
 34 וְשִׁבְעִים אֶלֶף: וְחֲמֹרִים אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלֶף: וּנְפֹשׁ אָדָם
 81 מִן-הַנְּשִׂיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכָּב זָכָר כָּל-נֶפֶשׁ שְׁנַיִם
 36 וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף: וַתְּהִי תְּחֻצָּה הַלֶּק הַיִּצְאִים בַּצִּבָּא
 מִסֹּפֶר הַצֹּאן שְׁלֹשׁ מְאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעֵת
 37 אֶלְפִים וְחֲמִשׁ מְאוֹת: וַיְהִי הַמִּכְּס לַיהוָה מִן-הַצֹּאן
 38 שֵׁשׁ מְאוֹת חֲמִשׁ וְשִׁבְעִים: וְהַבֶּקָר שֵׁשׁ וְשִׁלְשִׁים אֶלֶף
 וּמִכֶּסֶף

que sanctifi-
cata

& distributa
inter popu-
lum, milites,
& Levitas.

Docet
Deo
sunt
Gal. 2.

in
Et
16.

car. 27
III
Videtur &
Cultr regis
am occupata
p. 108.

tribun
1701
-1717

f dimi-
dia pars,
v. 43.

ומכסם ליהוה שנים ושבעים : וחמרים שלשים אלה 39
 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחר וששים : ונפש אדם מ
 ששה עשר אלה ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש :
 ויתן משה את-מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן 41
 כאשר צוה יהוה את-משה : וממחצית בני ישראל 42
 אשר חצה משה מן האנשים הצבאים : ותהי מחצת 43
 העדה מן הצאן שלש-מאות אלה ושלשים אלה שבעת
 אלפים וחמש מאות : ובקר ששה ושלשים אלה : 44
 וחמרים שלשים אלה וחמש מאות : ונפש אדם ששה 45
 עשר אלה : ויקח משה ממחצת בני ישראל את-האחו 47
 אחר מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם
 ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את-
 משה : ויקרבו אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא 48
 שרי האלפים ושרי המאות : ויאמרו אל-משה עבדיך 49
 גשאו את-ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד
 ממנו איש : ונקרב את-קרבת יהוה איש אשר מצא 3
 מלי-זחב אצל-ה וצמיר טבעת עגיל וכומז לכפר על-
 נפשתינו לפני יהוה : ויקח משה ואלעזר הכהן את- 51
 הזחב מאתם כל כלי מעשה : ויהי בל-זחב התרומה 52
 אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלה שבע-מאות
 וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות :
 אנשי הצבא כוזו איש לו : ויקח משה ואלעזר הכהן 53
 את-הזחב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל-
 אהל מועד ופרוץ לבני ישראל לפני יהוה : 5
 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני-גד עצום מאד ויראו א
 את-ארץ יעור ואת-ארץ גלעד והנה המקום מקום 2
 מקנה : ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו אל-משה 2
 ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר : עמדות 3
 מ מ N n וריבן

Duces sponte Deo obtulerunt 16750. fidel. aur.

inaurem Ez. 16:12. Ex. 35:22.

CAP. לב XXXII. Rubenita & Gadita regiam occupaverunt.

36.

peris-ecclidem 2 Sam. 21:10.

ודיבן ויעור ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען:

4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה

ה הויה ולעבדיה מקנה: **ס** ויאמרו אם-

& Mof. com-
munes ope-
ravat reli-
quas regio-
nes occupan-
das polliciti.

מצאנו חן בעיניך ימן את הארץ הזאת לעבדיך

6 לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: ויאמר משה לבני-

נד ולבני ראובן האחים יבאו למלחמה ואתם תשבו

7 פה: ולמה תנואון את-לב בני ישראל מעבר אל-

8 הארץ אשר-נתן להם יהוה: כה עשו אבותיכם

9 בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: ויעלו

עד-נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את-לב בני

ישראל לבלתי-בא אל הארץ אשר-נתן להם יהוה:

10 ויחר-אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: אם יראו

האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה

את האדמה אשר נשבעתי לאבותם ליצחק וליעקב

12 כי לא-מלאו אחרי: בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע

13 בן-נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר-אף יהוה בישראל

וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תם כל-הדור העשה

14 הרע בעיני יהוה: והנה קמתם תחת אבותיכם מרביות

+ multi-
tudo.

אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף-יהוה אל-

15 ישראל: כי תשובן מאחרי ויסק עוד להניחו במדבר

16 ושחתם לכל-העם הזה: **ס** ויגשו אליו ויאמרו

17 נדרת צאן נבנה למקננו פה וערים למפנו: ואנחנו

נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם-הביאנם אל-

+ prom-
ti.

18 מקומם וישב מפנו בערי המבצר מפני ישיבי הארץ: לא

נשוב אל-בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו:

19 כי לא נחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה

נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה:

20 **פ** ויאמר אליהם משה את-הדבר הזה

penitum ob-
scent.

אם

תניאון ק 70.

4 אס-תחלצו לפני יהוה לפלחמה: ועבר לכם כל-
 חלוץ את-הירדן לפני יהוה עד הורישו את-איבוי
 מפניו: ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובו
 2 והייתם נקים מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת
 לכם לאחזה לפני יהוה: ואם לא תעשו בן הנה
 3 חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
 4 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם
 תעשו: ויאמר בני-גד ובני ראובן אל-משה לאמר כה
 6 עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: טפנו נשינו מקננו
 7 וכל-בהמתנו יהיו-שם בערי הגלעד: ועבדיך יעברו
 כל-חלוץ צבא לפני יהוה לפלחמה כאשר אדני
 8 דבר: ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע
 9 בן-נון ואת-ראשי אבות הפסולת לבני ישראל: ויאמר
 משה אלהם אס-יעברו בני-גד ובני ראובן אתכם
 את-הירדן כל-חלוץ לפלחמה לפני יהוה ונכבשה
 הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ הגלעד
 לאחזה: ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו
 31 בתככם בארץ כנען: ויענו בני-גד ובני ראובן לאמר
 32 את אשר דבר יהוה אל-עבדיך בן נעשה: נחנו
 נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזה
 33 נחלתנו מעבר לירדן: ויתן להם משה לבני-גד
 ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן-יוסף את-
 טמלכת סיחן מלך האמורי ואת-טמלכת עוג מלך
 הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב:
 34 ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרת ואת-ערע:
 ואת-עטרת שופן ואת-יעזר ויגבהה: ואת-בית נמרה לה
 36 ואת-בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: ובני ראובן בנו
 37 את-השבון ואת-אלעלא ואת קריתים: ואת-נכו
 38

cuius condi-
tionis obser-
uatio Eleaza-
ro & Iosuz-
commendata
fuit.

Gadiz vrbes
ibi edificant.

ממב 2 נא ואת

יה רפה 35 v.

וְאֶת־בְּעַל־מְעֹן מוֹסַפְתִּי שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
 39 אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ: וַיִּלְכוּ בְּנֵי מִכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 מ גִּלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיּוֹרְשׁוּ אֶת־הָאָמְרִי אֲשֶׁר־בָּהּ: וַיִּתֵּן
 40 מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמִכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיָּשֶׁב בָּהּ: וַיֵּאִיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חֵיתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֵן חֵית
 42 יֵאִיר: וַנִּבַח הַלֵּךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־קִנְיָתָהּ וְאֶת־בְּנֵיהֶּיהָ וַיִּקְרָא
 לָהּ נִבַח בְּשֵׁמוֹ:

פ פ פ מ נ 43

א אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 2 לְצֵאתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
 3 מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם
 4 לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִישֵׁה
 עֶשְׂרֵי יוֹם לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּחְרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־
 4 יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעִינֵי כָּל־מִצְרַיִם: וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים
 אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶם עָשָׂה
 הַיְהוָה שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ
 6 בְּסִקֵּת: וַיִּסְעוּ מִסִּקֵּת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתֶם אֲשֶׁר בְּקִצְוֵה
 7 הַמִּדְבָּר: וַיִּסְעוּ מֵאֵתֶם וַיָּשֶׁב עַל־פִּי הַחֵירֹת
 8 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְּעַל־צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לְפָנָי מִגְּדֹל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי
 9 הַחֵירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכוּ דֶרֶךְ
 9 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַר אֵתֶם וַיַּחֲנוּ בְּמֵרָה: וַיִּסְעוּ מִמֵּרָה
 וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וּשְׁבַע־עִים
 10 תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:
 11 וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־סִין: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין
 12 וַיַּחֲנוּ בְּדַפְקָה: וַיִּסְעוּ מִדַּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ: וַיִּסְעוּ
 13 מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לָעַם לְשִׁתּוֹת:
 14 וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־סִינִי: וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִינִי
 וַיַּחֲנוּ

יה רפה 420

Manuscript
antiqua
copiant.

CAP. 32.
XXXIII.
Summa in-
ternum &
manuscriptum
Haecl. in de-
feno per 40.
anos.

non ubi h
uando m
tus.

17 ויחנו בקברת התאורה: ויסעו מקברת התאורה ויחנו
 18 בקצרת: ויסעו מחצלת ויחנו ברמתה: ויסעו מרתמה
 19 ויחנו ברמן פריץ: ויסעו מרמן פריץ ויחנו בלבנה: כ
 20 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו ברסה ויחנו
 21 בקהלתה: ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר: ויסעו
 22 מהר שפר ויחנו בהררה: ויסעו מהררה ויחנו כה
 23 במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו מתחת
 24 ויחנו בתרה: ויסעו מתרה ויחנו במתקה: ויסעו
 25 ממתקה ויחנו בחשמנה: ויסעו מחשמנה ויחנו ל
 26 במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ויסעו
 27 מבני יעקן ויחנו בהר הגדגד: ויסעו מהר הגדגד
 28 ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 34
 29 ויסעו מעברנה ויחנו בעצון גבר: ויסעו מעצון גבר לה
 30 ויחנו במדבר צן הוא קרש: ויסעו מקרש ויחנו
 31 בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן
 32 אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים
 33 לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי
 34 באחד לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה
 35 במתו בהר ההר: וישמע הכנעני מלך
 36 ערד והוא ישב בגב בארץ כנען בבא בני ישראל:
 37 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה
 38 ויחנו בפוזן: ויסעו מפוזן ויחנו באבת: ויסעו מאבת
 39 ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים ויחנו מה
 40 דדין גד: ויסעו מדדין גד ויחנו בעלמן דבלתימה: 46
 41 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני
 42 גבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על
 43 ירדן ירחו: ויחנו על הירדן מפית השמת עד אבל
 44 השטים בערבת מואב: וידבר יהוה אל
 45 מ מ נ 3 Nn אל

Aaron ubi & quando mortuus.

CAP.
 ויחנו בקברת התאורה
 ויסעו מקברת התאורה
 ויחנו בקצרת
 ויסעו מחצלת
 ויחנו ברמתה
 ויסעו מרתמה
 ויחנו ברמן פריץ
 ויסעו מרמן פריץ
 ויחנו בלבנה
 ויסעו מלבנה
 ויחנו ברסה
 ויסעו ברסה
 ויחנו בקהלתה
 ויסעו מקהלתה
 ויחנו בהר שפר
 ויסעו מהר שפר
 ויחנו בהררה
 ויסעו מהררה
 ויחנו במקהלת
 ויסעו ממקהלת
 ויחנו בתחת
 ויסעו מתחת
 ויחנו בתרה
 ויסעו מתרה
 ויחנו במתקה
 ויסעו ממתקה
 ויחנו בחשמנה
 ויסעו מחשמנה
 ויחנו במסרות
 ויסעו ממסרות
 ויחנו בבני יעקן
 ויסעו מבני יעקן
 ויחנו בהר הגדגד
 ויסעו מהר הגדגד
 ויחנו ביטבתה
 ויסעו מיטבתה
 ויחנו בעברנה
 ויסעו מעברנה
 ויחנו בעצון גבר
 ויסעו מעצון גבר
 ויחנו במדבר צן
 הוא קרש
 ויסעו מקרש
 ויחנו בהר ההר
 בקצה ארץ אדום
 ויעל אהרן הכהן
 אל הר ההר
 על פי יהוה
 וימת שם
 בשנת הארבעים
 לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים
 בחדש החמישי
 באחד לחדש
 ואהרן בן שלש
 ועשרים ומאת שנה
 במתו בהר ההר
 וישמע הכנעני מלך
 ערד והוא ישב
 בגב בארץ כנען
 בבא בני ישראל
 ויסעו מהר ההר
 ויחנו בצלמנה
 ויסעו מצלמנה
 ויחנו בפוזן
 ויסעו מפוזן
 ויחנו באבת
 ויסעו מאבת
 ויחנו בעיי העברים
 בגבול מואב
 ויסעו מעיים
 ויחנו מה
 דדין גד
 ויסעו מדדין גד
 ויחנו בעלמן
 דבלתימה
 ויסעו מעלמן
 דבלתימה
 ויחנו בהרי העברים
 לפני גבו
 ויסעו מהרי העברים
 ויחנו בערבת מואב
 על ירדן ירחו
 ויחנו על הירדן
 מפית השמת
 עד אבל השטים
 בערבת מואב
 וידבר יהוה אל
 מ מ נ 3 Nn אל

Detur man-
data de ex-
candendis Ca-
naxis, cum
solis, & diui-
sione terra.

51 אל־משה בעֲרַבְתָּ מוֹאֵב עַל־יַרְדֵּן יִרְחוּ לֵאמֹר : דְּבַר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
 52 הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן : וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ
 מִפְּנֵיכֶם וְאִבְדֶתֶם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיכֶם וְאֵת כָּל־צִלְמֵי
 53 מִסְכֵּתְכֶם תִּאבְדוּ וְאֵת־כָּל־כְּמוֹתֶם תִּשְׁמְדוּ : וְהוֹרֵשְׁתֶּם
 אֶת־הָאָרֶץ וְיִשְׁבַתְּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
 54 לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ : וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ בְּגֹדֶל
 לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחְלֹתוֹ וּלְמַעַט תִּמְעִיט
 אֶת־נַחְלֹתוֹ אֶל־אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ שְׂמֵהּ הַגֹּדֶל לוֹ הִיְהִי
 נה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ : וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יִשְׁבֵי
 הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהִיְהִי אֲשֶׁר־תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשֹׁכִים
 בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינֹם בְּצַדִּיקְכֶם וְצַרְדּוֹ אֲתֹכֶם עַל־הָאָרֶץ
 56 אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ : וְהִיְהִי כַאֲשֶׁר דִּמְיִתִּי לַעֲשׂוֹת
 לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם :

inobedientia
parva.

+ spinas
+ acules,
Jof. 23:
13.

CAP. 34
XXXIV.
Canaanæ ter-
ra situs, fines
& distributio
inter 9 tri-
bus, juxta 4
plagas.

2 א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֶו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אֵתֶם בְּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן וְאֵת
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלֵה אֶרֶץ כְּנָעַן לַגְּבֹלְתֶיהָ :
 3 וְהִיְהִי לָכֶם פְּאֵת־גֹּבַב מִמִּדְבַּר־צִן עַל־יַדֵי אֲדוּם וְהִיְהִי
 4 לָכֶם גְּבוּל גֹּבַב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קְדָמָה : וְנֹסֵב לָכֶם
 הַגְּבוּל מִגֹּבַב לְמַעְלָה עַקְרָבִים וְעֵבֶר צִנְה וְהִיְהִי
 תוֹצֵאתוֹ מִגֹּבַב לְקֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ וְיֵצֵא חֲצֵר־אֲדָר וְעֵבֶר
 5 עֲצִמְנָה : וְנֹסֵב הַגְּבוּל מִעֲצִמּוֹן גְּבֹלַח מִצְרַיִם וְהִיְהִי
 6 תוֹצֵאתוֹ הַיַּמָּה : וְגְבוּל יַם וְהִיְהִי לָכֶם הַיַּם הַגָּדוֹל
 7 וְגְבוּל זְהִי־הִיְהִי לָכֶם גְּבוּל יַם : זְהִי־הִיְהִי לָכֶם גְּבוּל
 8 צִפּוֹן מִן־הַיַּם הַגָּדוֹל תִּתְאוּ לָכֶם הַר הַהָר : מִהַר הַהָר
 9 תִּתְאוּ לְבֹא חֲמַת וְהִיְהִי תוֹצֵאת הַגְּבֹל צִדְדָה : וְיֵצֵא
 הַגְּבֹל זְפֹרְנָה וְהִיְהִי תוֹצֵאתוֹ חֲצֵר עֵינָן זְהִי־הִיְהִי לָכֶם
 גְּבוּל צִפּוֹן : וְהִתְאוּיֶתֶם לָכֶם לַגְּבוּל קְדָמָה מִחֲצֵר עֵינָן
 שְׂפֵמָה

וְהִיְהִי ק' 4. v.

11 שפמה : ויבדד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין ויבדד
 12 הגבל ומחה על פתח ים כנרת קדמה : ויבדד הגבול
 הרבנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת היתה לכם
 13 הארץ לגבלתיה סביב : ויצו משה את בני ישראל
 לאמר זאת הארץ אשר התנחלו אתה בגודל אשר
 14 צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה : כי
 לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הנדי
 לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו גחלתם : שני
 המטות וחצי המטה לקחו גחלתם מעבר לירדן ירחו
 קדמה מורה :

15 וידבר יהוה אל משה לאמר : אלה שמות האנשים
 אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן וההושע
 18 בןנון ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנהל את
 19 הארץ : ואלה שמות האנשים למטה יהודה פלב בן
 20 יפנה : ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד : למטה
 21 בנימין אלידד בן בסלון : ולמטה בני דן נשיא בקי בן
 22 זגלי : לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן
 23 אפר : ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן :
 24 ולמטה בני זבולון נשיא אליצפן בן פרנח : ולמטה בני
 25 יששכר נשיא פלמיאל בן עזון : ולמטה בני אשר נשיא
 26 אחיהוד בן שלמי : ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל
 27 בן עמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני
 ישראל בארץ כנען :

Diuifio ab
 Eleazare, Io-
 lina & Phy-
 larchis susci-
 pienda.

16 וידבר יהוה אל משה בערבית מואב על ירדן ירחו
 17 לאמר : צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
 אחוזתם ערים לשבת ומגריש לערים סביבתיהם תתנו
 18 ללוים : והיו הערים להם לשבת ומגרישיהם יהיו
 19 לבהמתם ולרכושם ולכל חיהם : ומגרישי הערים
 אשר

לה. CAP.
 XXXV.
 48. vrbes Le-
 vitis assigna-
 tx, cum sub-
 urbanis prz-
 diis.

אשר תתנו ללויים מקור העיר וחוצה אלה
 ה אמר סביב : ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
 אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
 פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה
 6 והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים : ואת
 הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר
 תתנו לנום שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים
 7 עיר : כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה
 8 עיר אתהן ואת מגרשיהן : והערים אשר תתנו
 מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט
 תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
 ללויים :

inter quas 6
vires se fugi

1. cit. 3. trans
Iardinem
pulis, qui
casu aliquem
occidissent.

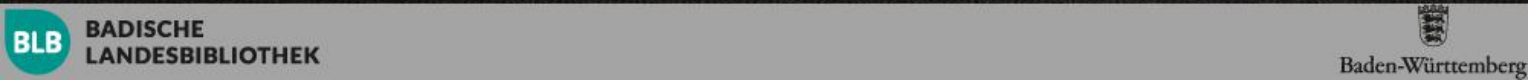
Hominis ad
victum re-
fren non oc-
cidenda.

no qui con-
fuso fecit-
faz.

at. 17
XXXVI
et de filia
quod
solutus
non au-
at.

9 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם כי אתם עכרים את תהודן ארצה
 11 כנען : והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם
 12 ונום שמה רצח מכה נפש בשגגה : והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה
 13 למשפט : והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה
 14 לכם : את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת
 שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה :
 טו לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש
 הערים האלה למקלט לנום שמה כל מכה נפש
 16 בשגגה : ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות
 17 יומת הרצח : ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו
 18 וימת רצח הוא מות יומת הרצח : או בכלי עץ יד
 אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח :
 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו :
 כ ואם בשגגה יהרגנו או השליך עליו בצדקה וימת :

† expro-
posito,
v. 22.

או באיכה הבהו בידו וימת מות יומת הפכה רצח הוא 2 1
 גאל הדם ימית את הרצח בפגועו בו : ואם בפתע 2 2
 בלא איכה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא 2 3
 צדקה : או בכל אכן אשר ימות בה בלא ראות ויפל 2 3
 עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו 2 4
 העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים
 האלה : והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם כה
 והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה
 וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו
 בשמן הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר 2 6
 מקלטו אשר ינוס שמה : ומצא אתו גאל הדם מחוץ 2 7
 לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו
 דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל 2 8
 ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אבותו :
 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל 2 9
 מושבתיכם : כל מכה נפש לפי עדים ירצח את ל
 הרצח ועד אחד לא יענה בגפש למות : ולא תקחו 3 1
 כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת :
 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת 3 2
 בארץ עד מות הכהן : ולא תחנפו את הארץ אשר 3 3
 אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא ארץ לא
 יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו : ולא 3 4
 תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני
 שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל :

terminos ab li egressus occidebatur impune.

Homicida a vnicum testem non occidendus.

N. et non accipietur expiationem in animam homicidae qui ipse (et) malis de moriendo : laant morte interficiatur.

De. Et non contaminabit terram in qua eritis quia sanguis iste contaminabitur et haec terram : et terra non expiabitur sanguini : qui spulsi e in ca. nisi p sanguinem effunderit illud

ויוקרו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר א
 בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני
 הנשאים ראשי אבות לבני ישראל : ויאמרו את אדני 2
 צוה נ נ א O O

CAP. 36. XXXVI. Lex de filiabus, quod tribulibus tantum nubant,

צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל
 ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו
 3 לבנותיו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת
 4 המטה אשר תהיינה להם ומגדל נחלתנו יגרע ואם
 יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת
 המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע
 ה נחלתן ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 6 בן מטה בני יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה יהוה
 לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיני ה' תהיינה לנשים
 7 אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא
 תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
 8 בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל : וכל פת
 ירשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת
 מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
 9 איש נחלת אבותיו : ולא תסב נחלה ממטה למטה
 אחר כי איש בנחלתו ידבקו משות בני ישראל :
 10 כאשר צוה יהוה ארד משה בן עישו בנות צלפחד :
 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
 12 צלפחד לבני דדיהן לנשים : ממשפחת בני מנשה
 בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת
 13 אביהן : אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
 משה אל בני ישראל בערבת מואב על ידן ירחו :
 חוק

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמונים ושמונה. ארבע סימן
 וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרה : ופרשיותיו עשרה : יו ברד
 ינחנו סימן : יסדריו לב. לב טהור ברא לי אלהים סימן : ופרקיו לו. לו חכמו
 ישבילו זאת סימן : בנין הפתוחות שהים והשעים. והסתגמות ששים ושש
 הכל מאה וחמשים ושמונה פרשיות. אני הלקח ונחלתך סימן :
 (a) c. 17, 20. (b) Deut. 32, 12. (c) Pf. 51, 11. (d) Deut. 32, 29. (e) c. 18, 20.

אלה